

УКРАЇНА У ФОКУСІ ІНОЗЕМНИХ ЗМІ: прогнози та перспективи

17-30 липня 2023

НАЦІОНАЛЬНА БІБЛІОТЕКА УКРАЇНИ ім. В.І. ВЕРНАДСЬКОГО
НАЦІОНАЛЬНА ЮРИДИЧНА БІБЛІОТЕКА
ЦЕНТР ДОСЛІДЖЕНЬ СОЦІАЛЬНИХ КОМУНІКАЦІЙ

**УКРАЇНА У ФОКУСІ
ІНОЗЕМНИХ ЗМІ:
прогнози та перспективи
17-30 липня 2023**

Інформаційно-реферативний
бюлетень

Засновники:

Національна бібліотека
України імені В. І. Вернадського
Національна юридична
бібліотека

Відповідальна за випуск
О. Пестрецова

Виконавці проєкту:

А. Берегельський, Т. Бідюк,
О. Карашук, С. Спіріна,
І. Соболева

Виходить двічі на місяць

Передрук – тільки з дозволу редакції

З повнотекстовою версією
видання можна
ознайомитись на сайті
Центру досліджень соціальних
комунікацій nbuviar.gov.ua

© Національна бібліотека України імені В. І. Вернадського,
Київ, 2023

Зміст

Передмова.....	3
Огляд ключових тем інформаційного поля.....	5
Інфографічна візуалізація ключових тем інформаційного поля.....	12
Реферовані матеріали.....	18
Список ЗМІ, за публікаціями яких здійснено моніторинг.....	44

Передмова

Моніторинг публікацій іноземних ЗМІ, що стосуються української тематики, постійно знаходиться у центрі уваги фахівців Національної юридичної бібліотеки. Водночас формат випусків – залежно від геополітичного контексту, характеристик інформаційного поля, запитів замовників різниться.

Пропонований у цьому варіанті бюлетня формат передбачає відбір матеріалів, що містять прогностичні висновки щодо перебігу війни в Україні, варіантів її завершення та перспектив повоєнної відбудови. Відповідно до визначеної тематики відбір здійснюється для розкриття особливостей висвітлення у провідних світових виданнях питань

- відновлення українського суверенітету над окупованими територіями;
 - деокупації, зокрема, політичних та правових її аспектів;
 - перехідного правосуддя;
 - перспектив покарання за вчинення росіянами і вищим керівництвом Росії воєнних злочинів, зокрема, обговорення в світових ЗМІ питань порушення / дотримання міжнародного гуманітарного права, вчинення злочинів геноциду, екоциду та т.п.;
- перспективи заходів для відшкодування воєнних збитків і руйнувань через утримання російських активів чи отримання репарацій;
- прогнозів щодо повоєнного відновлення та правових, політичних та економічних аспектів бачення міжнародною спільнотою шляхів та особливостей його забезпечення;
- проблеми людського капіталу – від умов і особливостей прихистку українських біженців та функціонування діаспори в країнах перебування до демографічних перспектив для повоєнної України;
- євроатлантичних перспектив для України – правових та політичних аспектів.

Бюлетень виходить щодвотижні, за цим же принципом формується відбір та наповнення. Випуск включає огляд ключових тем, що домінували у інформаційному просторі, а також – реферовані статті, що публікувались протягом періоду моніторингу. Інформація про статті подається в перекладі українською мовою і супроводжується гіперпосиланням на сайт видання.

Новинні повідомлення, що не мають прогностичного / аналітичного характеру, не містять експертних оцінок до вибірки не включаються. Серед жанрових різновидів матеріалів, які підлягали моніторингу – редакційні та авторські статті, інтерв'ю, експертні оцінки, аналітичні коментарі, журналістські розслідування тощо. Відтак реферований масив не претендує на вичерпність, але може вважатися репрезентативним.

За результатами місячного відбору додатково готується інфографіка, що висвітлює показники інформаційної активності за певними темами, інституціями, країнами, що їх згадують у контексті української тематики.

Перелік ЗМІ, за публікаціями яких здійснюється вибірка, сформовано, виходячи із представленості української тематики (за попередніми оцінками активності висвітлення українського питання). Перелік наведено в кінці випуску.

Бюлетень орієнтований на інформаційних фахівців, політологів, істориків, всіх зацікавлених у питаннях, пов'язаних із представленням України і української тематики у глобальному інформаційному просторі.

Огляд ключових тем інформаційного поля (17-30 липня 2023 р.)

Матеріал підготовлено:
Спіріна С., мнс НЮБ НБУВ

Моніторинг іноЗМІ за період 17-30 липня 2023 р. дозволив виявити аналітичні статті і матеріали, що стосуються оцінок і прогнозів у українському питанні, а також проаналізувати основні теми, в контексті яких іноземні ЗМІ писали про Україну в першій половині липня.

Найбільш обговорюваною темою очікувано виявилася **колізія із (не)участю російського президента Путіна у серпневому саміті БРІКС у Південно-Африканській республіці**. Причиною, нагадаємо, став ордер на арешт Путіна, виданий Міжнародним кримінальним судом у Гаазі за масове викрадення та депортацію українських дітей, що є частиною злочину геноциду. Оскільки ПАР є учасницею Римського статуту, у разі прибуття підозрюваного на її територію влада республіки була б зобов'язана затримати його за ордером МКС. Очевидно, що цей крок не сприяв би ефективності саміту. Розв'язала ситуацію відмова від участі російського президента, проте, звісно, такий крок не можна вважати вирішенням проблеми, це, швидше, досить серйозний симптом геополітичних розкладів.

У інформаційному просторі фіксуємо цілу низку матеріалів, що роз'яснюють ситуацію – від пояснення алгоритмів роботи МКС до інформування про суть звинувачень, а також висвітлення російських дипломатичних зусиль для нівелювання проблеми – досить часто зустрічаємо визначення «тиск». Дипломатичні виклики, із якими зіткнулась Преторія, описують німецька Deutsche Welle у статті [«Президент Росії Путін не поїде на саміт БРІКС до ПАР»](#), американське видання Atlantic Council у статті [««Ізгой» Путін змушений скасувати плани поїздки через побоювання арешту за військові злочини»](#); британська The Guardian у повідомленні [«Володимир Путін пропустить південноафриканський саміт через суперечку щодо можливого арешту»](#). Німецька Frankfurter Allgemeine Zeitung у статті [«ПАР вдячна Путіну»](#) або японське видання THE JAPAN TIME у публікації [«Путін, якому загрожує арешт, пропустить саміт БРІКС у Південній Африці»](#) пишуть про «найдраматичніше» на сьогоднішній день рішення МКС і резонанс, яке воно викликало у світі.

Ці інформативні матеріали з одного боку не представляють інтерес як прогнозні чи аналітичні огляди, проте їх масштабна присутність у інформаційному полі, зокрема, детальні і часті згадки Росії та Путіна в одному контексті із повідомленнями про злочини, є важливим моментом, що впливає на формування громадської думки, певним чином «привчає» західного обивателя до логічних зв'язків «Росія-злочини-покарання».

Більший інтерес представляють матеріали, що аналізують ситуацію та роблять висновки щодо її значення. Так, низка німецьких видань дали аналіз ситуації за помітною схемою: наголошення російських дипломатичних зусиль щоб переламати ситуацію та зустрічного тиску з вимогою поваги до інституцій міжнародного суду. Як результат – висновок про важливість політичних наслідків цього процесу. Зокрема, Frankfurter Allgemeine Zeitung у статті [«Гіркий удар для Путіна»](#), констатує «великі дипломатичні зусилля російського режиму» для прориву дипломатичної ізоляції, все ж визнає: обставини саміту БРІКС є сильним ударом по Кремлю. «Скасування поїздки показує Путіну, що обвинувачення Міжнародного кримінального суду проти нього у військових злочинах в Україні вже має реальні політичні наслідки. До того ж, стало очевидним, що такі держави, як Південна Африка, що зберігають нейтралітет у конфлікті між Росією та Заходом, зовсім не є союзниками Москви», пише видання. Так само Deutsche Welle у статті [«Володимир Путін вже скоріше підозрюваний, ніж президент»](#) наголошує, що рішення, згідно з яким Путін особисто не буде присутній на саміті БРІКС у ПАР «приймалося під жорстким міжнародним дипломатичним тиском». «Не можна сказати, що виписаний МКС ордер на арешт підозрюваного у військових злочинах президента вплинув на відмову від участі у саміті БРІКС автоматично. Однак той факт, що він узагалі вплинув – це, безумовно, дипломатична перемога. Путін змушений обмежити свої поїздки за кордон», підкреслює оглядач видання.

Рішення Путіна триматися подалі від саміту є публічним приниженням для російського диктатора, яке підкреслює виклики, створені МКС звинуваченнями у військових злочинах проти нього. Ці проблеми, швидше за все, будуть загострюватися, оскільки доля викрадених українських дітей продовжує привертати увагу міжнародної спільноти. Росія, схоже, визнає масштаби шкоди, завданої міжнародному авторитету країни через скандал навколо масового викрадення українських дітей, і у відповідь намагається зобразити ці депортації як гуманітарні заходи, спрямовані на захист українських дітей, які опинилися в зоні бойових дій. Між тим, зусилля Росії виправдати депортації з гуманітарних міркувань підриваються широко поширеними доказами програм індоктринації, покликаних змусити дітей відмовитися від своєї української ідентичності та прийняти російське громадянство, відзначає Atlantic Council у аналітичній статті [«Масове викрадення Росією українських дітей може кваліфікуватися як геноцид»](#).

Окремий блок матеріалів – підтримка рішення МКС і заклики до кроків наступних кроків. Так, Bloomberg у статті [«Хтось повинен заарештувати Путіна, і США можуть допомогти»](#) пише: «ми хочемо, щоб Путін і йому подібні бачили власний майбутній Нюрнберзький процес як реальну можливість. Якщо він цього боїться, то нехай сидить в Кремлі, щоб весь світ побачив його провину і ганьбу».

Таку позицію американських ЗМІ можна пов'язати серед іншого і з тим фактом, що влада США, схоже, визначилась із своїм ставленням по співпраці з МКС. Британська The Guardian у матеріалі [«США почали ділитися з Гаазьким судом доказами російських військових злочинів»](#) висвітлює обставини «багатомісячної суперечки в адміністрації США», в ході якої Рада національної безпеки (NSC) і Державний департамент підтримали співпрацю з МКС, а Пентагон чинив опір на тій підставі, що «це означатиме схвалення міжнародного суду, який може одного разу спробувати переслідувати американських солдатів». Як відзначає видання, «тихе рішення розпочати обмін інформацією про російські військові злочини з прокурором МКС Карімом Ханом говорить про те, що Джо Байден після затримки приблизно в чотири місяці зайняв певну позицію в дебатах». Цю тему висвітлюють також видання The New York Times, Rzeczpospolita, CNN та ін.

Дотичним до розглянутого питання є висвітлення теми **викрадених до Росії українських дітей** у інших аспектах, зокрема – зусиль для їх повернення. У другій половині липня обговорювались варіанти репатріації українських дітей, які були вивезені до Росії. Про такі ініціативи Саудівської Аравії та Туреччини повідомляють Reuters, Financial Times, болгарське видання Fakti.bg ([«Саудівська Аравія та Туреччина прагнуть домовитися про повернення українських дітей з Росії – FT»](#)); [«Важкі переговори! Туреччина та Саудівська Аравія виступають посередниками у поверненні викрадених українців із Росії»](#)).

Інша складова справи викрадених дітей – причетність Білоруського Червоного Хреста (наприклад, матеріал [CNN](#), [The Guardian](#), [Irozhlas](#) або досить показовий заголовок Frankfurter Allgemeine Zeitung [«Білоруський Червоний Хрест викрадає українських дітей»](#)) та відповідальність Міжнародної федерації товариств Червоного Хреста і Червоного Півмісяця.

У ЗМІ досить досить детально обговорюється застосування санкцій до причетних до викрадення дітей. Про це інформує Die Welt: [«Британія ввела санкції проти росіян за викрадення українських дітей»](#); Reuters: [«Велика Британія ввела санкції проти росіян, причетних до переселення українських дітей»](#).

Подальші **перспективи російсько-української війни та можливі варіанти переговорного процесу** також знайшли відображення в аналітичних матеріалах зарубіжних ЗМІ протягом аналізованого періоду. Сповільнення раніше широко рекламованого українського контрнаступу є приводом до закликів посилення військової підтримки. The Washington Post переймається тим, щоб «зробити зобов'язання Заходу із допомоги озброєнню більш стійкими» в матеріалі [«Як забезпечити довгострокове виживання України»](#).

The Wall Street Journal попереджає, що [«Брак озброєння та підготовки в Україні загрожує глухим кутом у боротьбі з Росією»](#). Водночас це ж видання вказує, що [«Зупинення наступу України ставить Байдена в непросте політичне](#)

[становище](#)». Оглядач посилається на побоювання західних чиновників, що повільні темпи контрнаступу «зменшують надії на те, що переговори про припинення бойових дій можуть відбутися цього року, і підвищують ймовірність відкритого конфлікту». Оскільки ані Росія, ані Україна не схильні до переговорів, у Білого дому наразі є небагато варіантів, окрім як продовжувати курс, сподіваючись на остаточний прорив на полі бою проти закріплених російських військ або нових «політичних тріщин» у Москві, тоді як двоє головних претендентів у президенти США від Республіканської партії – Дональд Трамп і Рон Десантіс припустили, що можуть зменшити військову підтримку України, йдеться у матеріалі.

У свою чергу канадське видання CBC із того, що «контрнаступ України, здається, перейшов у майже заморожений стан, де жодна зі сторін не досягає значних успіхів», робить висновок [«У війні в Україні жодна сторона не виграє. Чи час домовлятися?»](#). Щоправда, тут же визнає, що у сторін «абсолютно різні вихідні позиції», при цьому всупереч цій своїй тезі чомусь припускає, що «якусь угоду» таки можна було б укласти за умови, якби «хтось би захотів направити війська, щоб тримати обидві сторони окремо». Якщо вже робити такі сміливі припущення, то чому б не йти далі, вирішив оглядач CBC. «Ця робота (миротворча місія), – йдеться у статті, – могла б дістатися Індії, яка, маючи певну політичну прихильність до Росії, може бути приємною для Путіна і є найбільшою країною, що надає сили для миротворчих місій, тому може бути прийнятною і для Заходу». Слід визнати, що фінальний висновок про те, що «українські лідери не особливо зацікавлені в тому, щоб дати Росії ще одну можливість для наступу в майбутньому», натякає, що канадське видання і саме не надто вірить у сценарії, які ж і продукує.

Низка матеріалів покладає сподівання на переговори у Саудівській Аравії, зокрема, про це пише [The Wall Street Journal](#), пише про це і [The Guardian](#), щоправда, без особливого ентузіазму.

А от польських оглядачів продовжує непокоїти той факт, що [“США почали таємні переговори з Росією щодо України. Пропонувалося повторити референдуми”](#). Про це, зокрема, пише Rzeczpospolita, припускаючи, що врегулювання ситуації в Україні може бути пов’язане із проведенням повторних референдумів в анексованих Росією регіонах. Видання посилається на «колишнього американського чиновника, який безпосередньо бере участь у контактах з Росією», який повідомив The Moscow Times про переговори та про те, що «їхня тематика виходить далеко за межі офіційно жорсткої позиції західних країн».

Очевидно, що у західних оглядачів немає ані чіткого, ані одностайного бачення перспектив розвитку подій. Сподівання на розв’язання протистояння через досягнення домовленостей, що присутні у багатьох матеріалах, є свідченням притаманного західному суспільству раціоналізму і схильності

шукати «логічні ходи». Низька вірогідність подібного розв'язання все ж усвідомлюється. З одного боку, загально визнаним є принциповість позицій, з іншого – наголошення геноцидального характеру війни, що веде Росія проти України також впливає на її сприйняття і бачення бажаного варіанту завершення. До того ж впадають у вічі відмінності у суспільному сприйнятті, що значним чином пов'язані як із відчуттям загрози з боку Росії (Польща, Литва), так і рівнем несприйняття російської політики (США, Британія).

Одним із показників таких відмінностей є питання виплати репарацій, зокрема через залучення до відшкодування російських заморожених активів, яка залишається дискусійною (головним чином через правові аспекти реалізації цього механізму) та досить обговорюваною. Так, Bloomberg в редакційній статті [«Конфіскувати російські активи? Захід має протистояти»](#) вказує, що протє прямий арешт російських активів «був би політично важким» через позицію Бразилії, Китаю та Індії, жодна з яких не підтримала резолюцію ООН із закликом до Росії виплатити репарації. Втім, телеканал звертає увагу на те, що «у Заході є інші варіанти»: клірингові центри реінвестують доходи від заморожених активів, приносячи відсотки на суму кілька мільярдів євро на рік. ЄС досліджує способи позбавити Росію доступу до цих ресурсів і застосувати їх для відновлення України, пише Bloomberg.

The New York Times у аналітичній статті [«Європа пообіцяла змусити Росію заплатити за війну. Це не так просто»](#) пише про те, що з одного боку, лідери країн «Великої сімки» наполягають, що заморожені активи «залишатимуться нерухомими, доки Росія не заплатить за шкоду, яку вона завдала Україні». З іншого – повідомляє, що вони визнали «необхідність створення міжнародного механізму відшкодування збитків, спричинених російською агресією». Відповідно до міжнародного права, активи можуть бути конфісковані шляхом голосування в Раді безпеки ООН, рішення Міжнародного суду або післявоєнної угоди. Протє, жоден із цих варіантів не виглядає дуже ймовірним, зауважує видання. У свою чергу Rzeczpospolita пише про те, що [“Детективи США допоможуть Україні повернути російські гроші”](#), уточнюючи, що йдеться про американська детективна компанія K2 Integrity, яка допоможе Україні стягнути з Росії 5 мільярдів доларів збитків, присуджених Гаазьким трибуналом.

Економічні перспективи України та інвестиційні проєкти стали ще однією масштабною темою в інформаційному полі зарубіжних мас-медіа. Обговорення її ведеться в двох площинах. Перша – оцінка стану економіки загалом чи окремих її галузей.

Що стосується галузей, то у фокусі уваги – український технологічний бізнес, який, за висовком Atlantic Council, у майбутньому, швидше за все, продовжуватиме відігравати ключову роль у оборонній стратегії країни разом із її економічним відродженням. Важливо те, що унікальний досвід, отриманий

українськими технологічними компаніями в секторі оборонних технологій, ймовірно, позиціонуватиме Україну як потенційного лідера галузі, а країни в усьому світі будуть вчитися в українських спеціалістів і отримувати доступ до українських військових технологічних рішень. Це може стати ключовим рушієм економічного зростання на багато років вперед, а також покращить національну безпеку України, – йдеться у матеріалі «[Технологічний сектор України відіграє життєво важливу економічну та оборонну роль під час війни](#)». Інший огляд на сайті аналітичного центру присвячений цифровій революції в Україні, яку визначають як «життєво важливу для воєнних зусиль». Оглядач Atlantic Council відзначає, серед іншого цифровий за стосунків «Дія», який встановлено приблизно на 70% смартфонів у країні і користуються понад 19,2 мільйони українців. У регіонах України під російською окупацією це часто єдиний спосіб для українців отримати допомогу або мати доступ до послуг, які надає український уряд – йдеться у матеріалі.

Менш оптимістичні оцінки озвучуються щодо аграрної галузі, яка, за оцінками Le Monde, «викликає занепокоєння в середньостроковій перспективі». Видання з'ясовує, «[Які наслідки матиме призупинення угоди про експорт зерна з України?](#)». Опитування експертів приводить видання до прогнозу, згідно якого «довге закриття коридору вплине на інфляцію продовольства, що позначиться на продовольчій безпеці». The New York Times у публікації «[Що означають дії Росії щодо зернової угоди для України](#)» аналізує альтернативні шляхи експорту українського зерна і цитує висновок головної економіст Всесвітньої продовольчої програми Аріфа Хусейна: експорт цими шляхами є дорожчим, і, як наслідок, українське зерно, яке зараз є одним із найдешевших у світі, стане менш конкурентоспроможним. Для утримання ціни, суму, яку виплачують українським фермерам, доведеться знизити, що негативно вплине на майбутні сільськогосподарські інвестиції.

Важливою складовою економічних оцінок залишається ще одна тема – перспективи відновлення за участі іноземних інвесторів. Так, [CNN](#) та [The Independent](#) інформують про готовність повернутись на український авіаринок авіакомпанії Ryanair «щойно Агентство з авіаційної безпеки Європейського Союзу визнає безпечним польоти в країну».

Польська Rzeczpospolita міркує над тим, «[Яку роль можуть відігравати комерційні банки у фінансуванні відбудови України?](#)». На важливість людського капіталу у контексті відбудови вказує Bloomberg у статті «[Україна потребує повернення жінок для спроби економічного відновлення](#)». За підрахунками телеканалу, «якщо не вдасться переконати 2,8 мільйонів жінок працездатного віку повернутися, це коштуватиме Україні 10% річного довоєнного валового внутрішнього продукту. Це 20 мільярдів доларів на рік, що легко переважає запропонований ЄС чотирирічний пакет допомоги Україні, вартістю 12,5 мільярдів євро щорічно.

Окремим аспектом є політичні оцінки, що пов'язані із рівнем демократії в Україні. Atlantic Council закликає: [«Зусилля з відбудови мають надавати пріоритет ключовим стовпам української демократії»](#). «Навіть за наявності достатніх інвестицій і креативності, фізичної реконструкції буде недостатньо щоб забезпечити європейське майбутнє – наголошується у статті. – Цього можна досягти, лише зосередившись на інституціях, що лежать в основі української демократії». У іншій публікації це ж видання наголошує: [«Україна не повинна забувати про боротьбу з корупцією, воюючи з Росією»](#). Якщо це залишиться без уваги, Україна може опинитись у пастці геополітичної сірої зони та вразливою для подальшої російської агресії, відзначає видання. Така увага то теми видається логічною: Захід «вкладається» в підтримку Україні на різних рівнях, подальша інтеграція виглядає закономірним розвитком подій і ціннісна «сумісність» є важливою для політикуму і суспільства західних країн, відтак ЗМІ «тримають на оці» цей аспект наших взаємин. На підтвердження цієї думки наведемо матеріал The Independent [«Ірландія буде підтримувати Україну стільки, скільки буде потрібно, обіцяє Лео Варадкар»](#), у якій ідеться про системну підтримку України: гуманітарне фінансування «у відповідь на атаку на дамбу Каховки та інші райони», підтримку Ірландією вступу України до ЄС, у створенні міжнародних трибуналів для переслідування злочинів, скоєних в Україні, і сприяння зусиллям із розмінування територій.

Відзначимо тут, що загалом тема розмінування помітно присутня у інформаційному просторі. [«Україна зараз найбільш замінована країна. На забезпечення безпеки знадобляться десятиліття»](#), пише The Washington Post, відзначаючи, що за оцінками деяких експертів, приблизно 500 групам розмінування, які зараз працюють, потрібно буде 757 років, аби очистити територію. Також наводиться оцінка Світового банку, згідно якої розмінування України, яке коштує від 2 до 8 доларів за квадратний метр, обійдеться у 37,4 млрд доларів протягом наступних 10 років. Втім, [«Союзники обіцяють 244 мільйони доларів на розмінування»](#) повідомляє німецька Frankfurter Allgemeine Zeitung, уточнюючи, що до кінця року мають надійти десять машин для розмінування від хорватської інжинірингової компанії DOK-ING і ще десять від швейцарської компанії Global Clearance Solutions. Про перспективи гуманітарного розмінування пише також Reuters у статті [«Союзники України виділять 244 мільйони доларів на гуманітарне розмінування, повідомляє Київ»](#) та Lietuvos rytas, [«Литва збирає коаліцію з розмінування для України»](#) (с. 13).

Окремою складовою аналізу інформаційного потоку за визначеною тематикою за липень є інфографіка, що наводиться у окремій рубриці.

Анотації окремих аналітичних матеріалів, опублікованих у зарубіжних ЗМІ, подаємо далі.

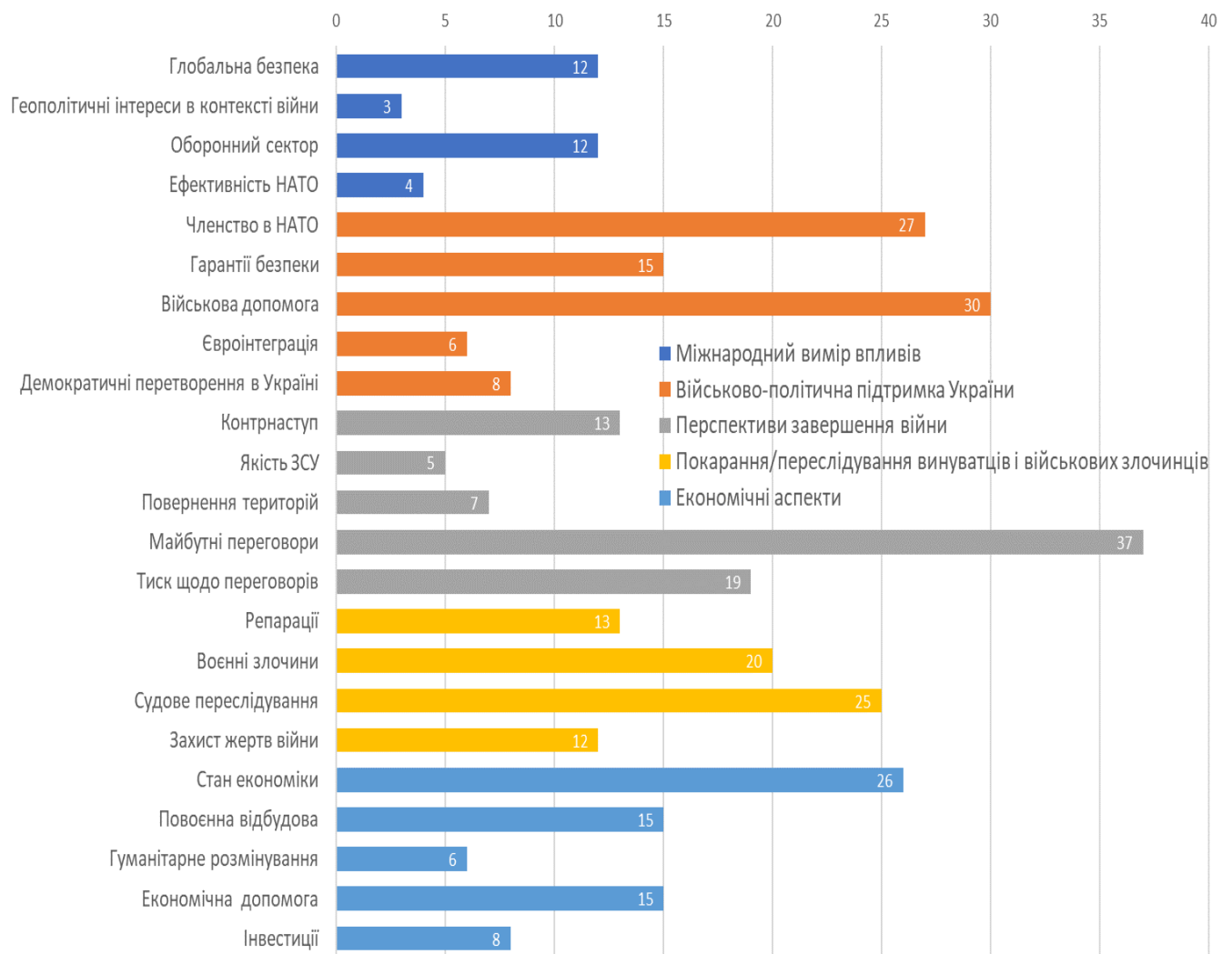
Інфографічна візуалізація ключових тем інформаційного поля (1-31 липня 2023 р.)

Матеріал підготовлено:
Берегельський А., мнс НЮБ НБУВ

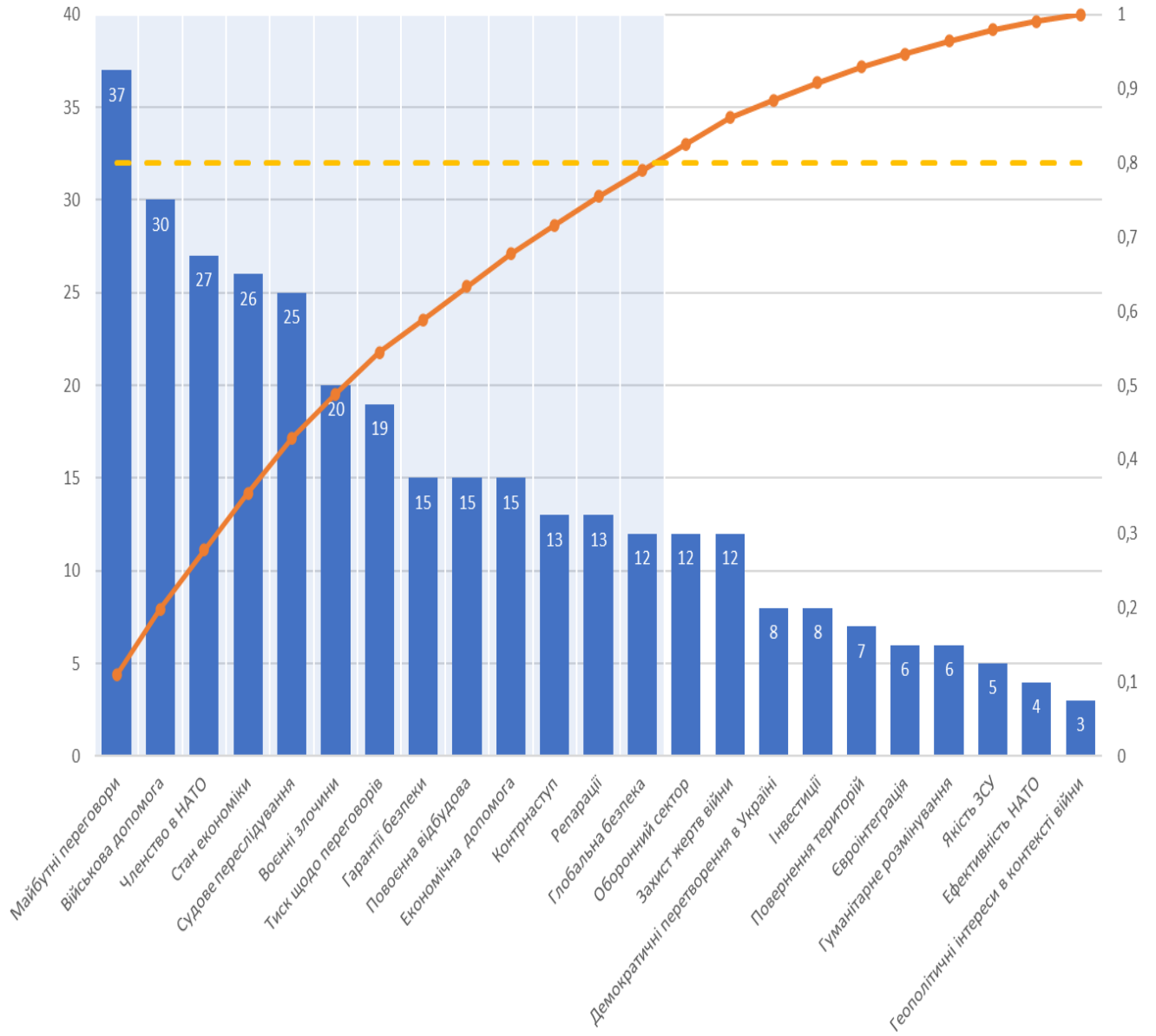
Процентне співвідношення головних тем
дослідження

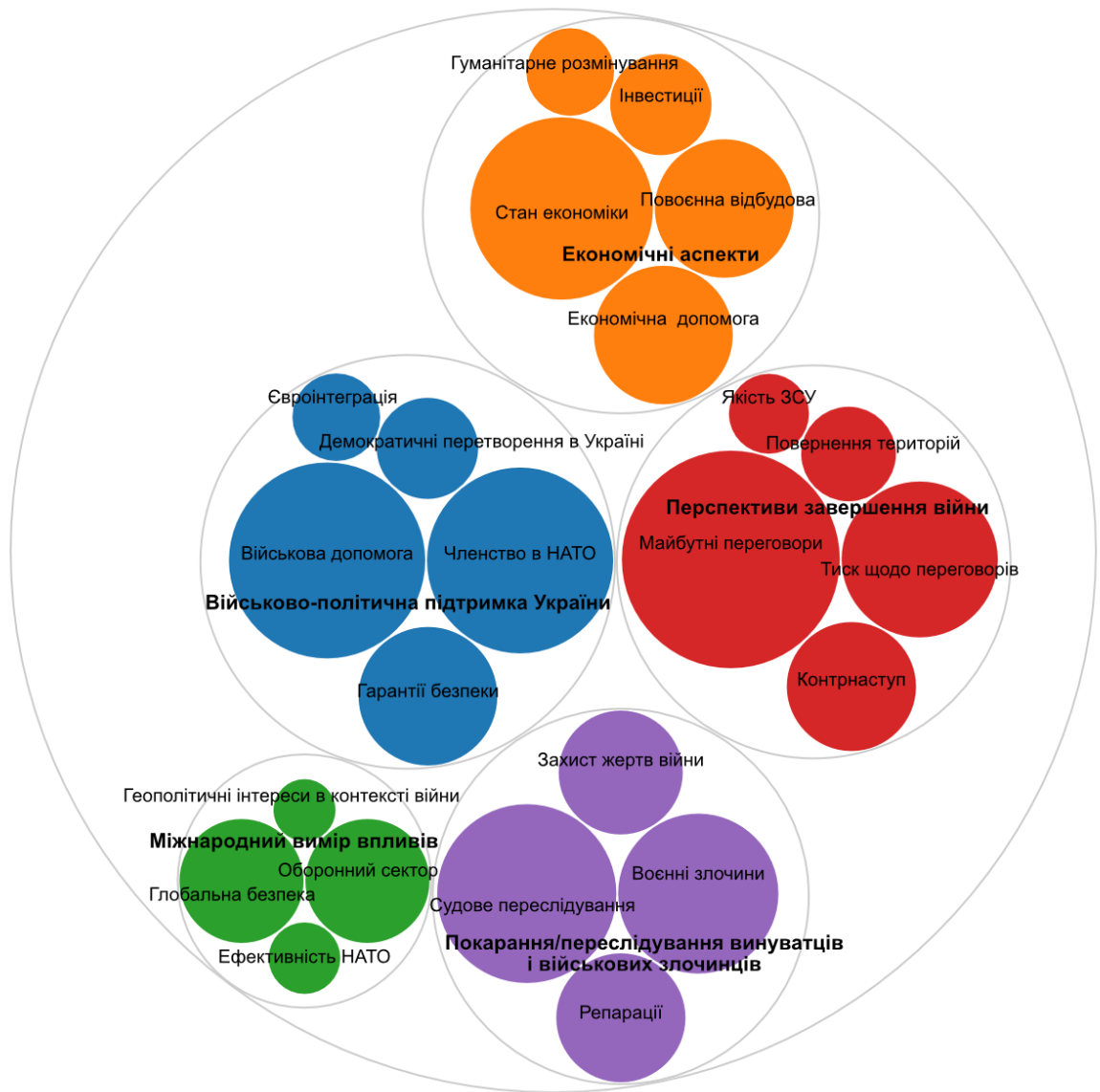

Кількість та групи тегів стосовно досліджуваної тематики

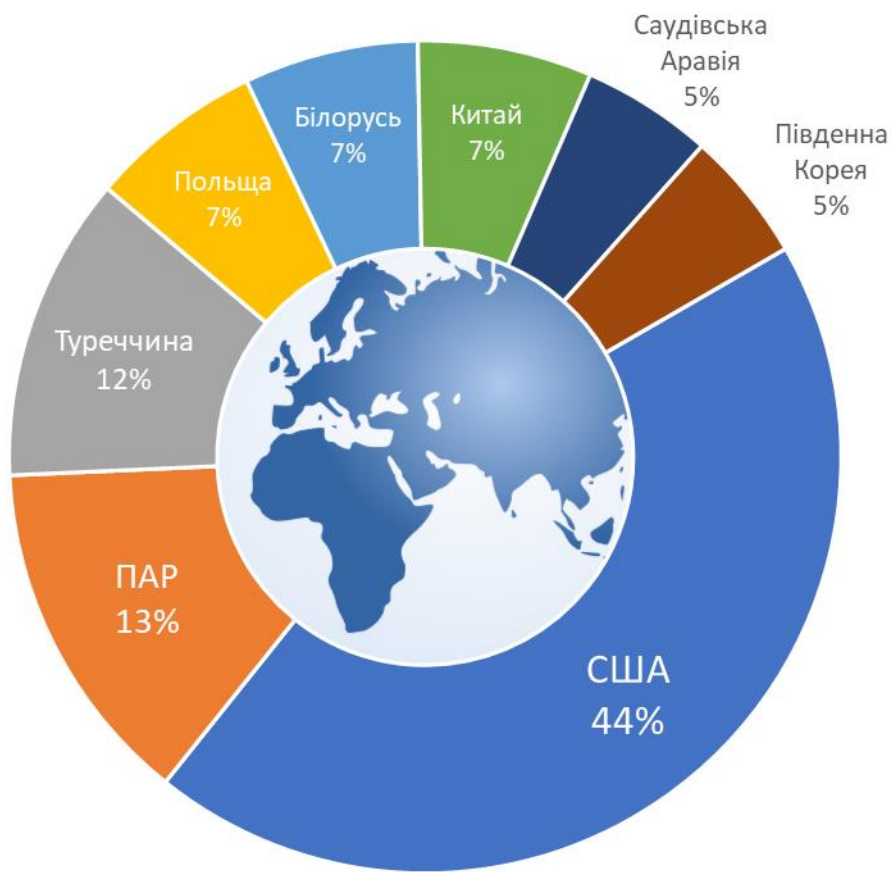

Тематичні теги, що формують 80% інформаційного простору (діаграма Парето)

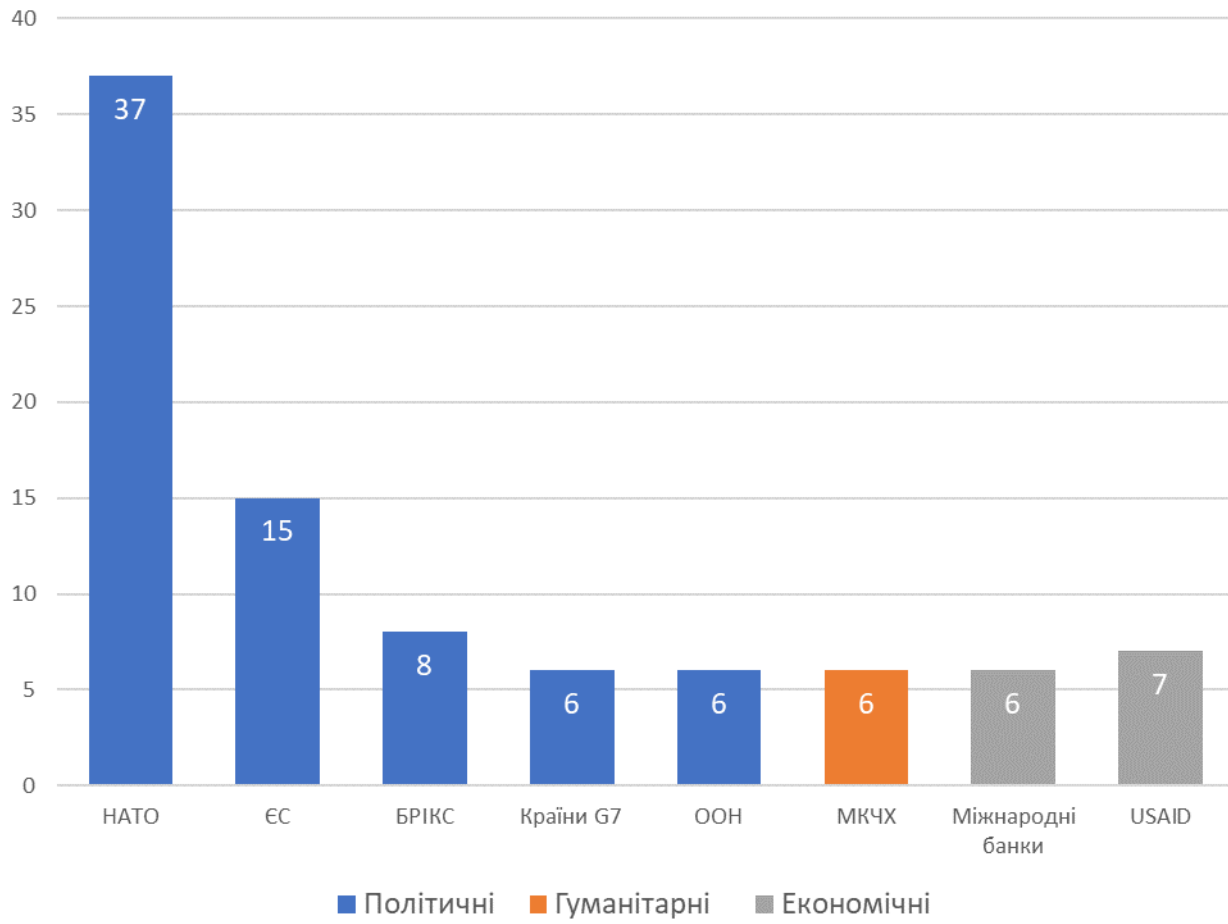

Кількість згадувань країни в контексті міжнародних інституцій

Кількість згадувань міжнародних інституцій

Реферовані матеріали

Польща

Авіасполучення, інвестиції

У публікації [“Ryanair має великі плани в Україні. Він заявив про інвестиції на 3 мільярди доларів”](#) видання Rzeczpospolita йдеться про те, що генеральний директор Ryanair Майкл О'Лірі у Києві заявив про створення баз в українських аеропортах і розміщення там тридцяти B737 MAX. Звичайно, це стане можливим, щойно Європейське агентство з авіаційної безпеки (EASA) відкриє повітряний простір над країною. Тобто коли закінчиться війна. Під час зустрічі з Віцепрем'єр-міністром, Міністром інфраструктури Олександром Кубраковим він заявив про інвестиції в 3 мільярди доларів. Під час візиту до Києва представники Ryanair оцінили стан терміналів аеропорту. Згідно з повідомленням компанії, стан авіаційної інфраструктури в Борисполі визнано «відмінним» і готовим до відновлення польотів, коли це буде безпечно.

Фінансування, відбудова України, мораторій

У публікації [“Яку роль можуть відігравати комерційні банки у фінансуванні відбудови України?”](#) видання Rzeczpospolita йдеться про те, що комерційні банки у співпраці з інститутами розвитку можуть ефективно підтримувати вітчизняні підприємства, зацікавлені в участі у відбудові України. 16 червня 2023 року Україна частково скасувала обмеження, пов'язані з платіжним мораторієм, запровадженим понад рік тому, тобто 24 лютого 2022 року. За останні 10 років Україна була змушена двічі запроваджувати платіжний мораторій. Невизначений часовий горизонт дії мораторію поставив під сумнів широко обговорювану участь польських структур у відбудові цієї країни, фактично закриваючи можливість фінансування своїх контрактів. Крім джерел фінансування відбудови України, неспроможність українських суб'єктів розраховуватися за своїми зобов'язаннями в іноземній валюті фактично виключала можливість залучення до цієї діяльності суб'єктів, зацікавлених у відбудові. Очевидно, що коли ми говоримо про реконструкцію, то маємо на увазі в першу чергу реконструкцію базової інфраструктури, а не інвестиції в розвиток. Проте такі витрати слід сприймати як значні, а підхід до відбудови України з точки зору підприємця – як суто бізнесовий. Отримання оплати за поставки або послуги, природно, є ключовим аспектом бізнес-операцій. У цьому випадку це не інакше, як неспроможність українських суб'єктів розраховуватися за своїми зобов'язаннями в іноземній валюті, що фактично виключило можливість залучення до цієї діяльності суб'єктів, зацікавлених у реконструкції. Варто зазначити, що будь-які проекти, пов'язані з відбудовою України, вимагатимуть

наявності довгострокового фінансування, а це залежить від наявності страхових продуктів, які пропонує ЕСА (Експортно-кредитні агентства). Як і слід було очікувати, важкі для широкого розуміння економіки наслідки російського збройного нападу на Україну започаткували дискусію про можливість залучення солідарних з Україною країн до її відбудови. Зокрема, йдеться про відбудову зруйнованої внаслідок війни об'єктів комунікаційної, транспортної, енергетичної, освітньої, медичної, житлової та культурно-освітньої інфраструктури. У першу чергу ці сфери потребуватимуть інтенсивних заходів, спрямованих на відновлення базових можливостей розвитку української економіки. Присутності у відбудові України прагнуть також польські суб'єкти, які готові надавати, зокрема, будівництво та будівельні послуги різного типу, а також здійснювати необхідні поставки в найбільш чутливих галузях.

США, докази військових злочинів, МКС, депортація

У публікації [“Байден вирішив. США передадуть МКС у Гаазі докази російських злочинів в Україні”](#) видання Rzeczpospolita йдеться про те, що Президент Джо Байден віддав секретне розпорядження направити докази військових злочинів Росії в Україні до Міжнародного кримінального суду в Гаазі, повідомляє The New York Times. NYT повідомляв, що раніше спецслужби США зібрали інформацію, включно з деталями рішення російських чиновників про навмисні удари по цивільній інфраструктурі України та примусову депортацію тисяч українських дітей з окупованої території. Щоденник зазначив, що США поділилися деякими доказами з українською прокуратурою, але утрималися від передачі їх до Гааги.

Збитки, компенсація, Гаазький трибунал, комерційні активи

У публікації [“Детективи США допоможуть Україні повернути російські гроші”](#) Rzeczpospolita пише про те, що американська детективна компанія K2 Integrity допоможе Україні стягнути з Росії 5 мільярдів доларів збитків, присуджених Гаазьким трибуналом як відшкодування майна концерну "Нафтогаз України", розграбованого в Криму в 2014 році.

Таємні переговори, повторні референдуми

Видання Rzeczpospolita у статті [“США почали таємні переговори з Росією щодо України. Пропонувалося повторити референдуми”](#) зазначає про те, що Сполучені Штати ведуть неофіційні переговори з високопосадовцями Кремля щодо врегулювання ситуації в Україні та запропонували провести повторні референдуми в анексованих Росією регіонах. Колишній американський

чиновник, який безпосередньо бере участь у контактах з Росією, розповів The Moscow Times про переговори, що тривають. Він повідомив, що літає до Москви раз на три місяці. За даними цього джерела, переговори відбуваються щонайменше двічі на місяць, іноді дистанційно, і їхня тематика виходить далеко за межі офіційно жорсткої позиції західних країн.

Переговори, міжнародна підтримка

У публікації [“Неофіційно: у Саудівській Аравії проходять мирні переговори щодо України”](#) видання Rzeczpospolita пише про мирні переговори щодо України з посиленням на The Wall Street Journal. Участь Росії не передбачається. Вашингтон і Європа сподіваються, що переговори без участі Росії можуть призвести до міжнародної підтримки вигідних для України умов миру, читаємо ми.

Німеччина

Вступ до НАТО, перспективи звільнення окупованих територій

Газета Deutsche Welle публікує статтю Олександри Іванової [«Арестович допустив поділ України за принципом ФРН – НДР»](#), у якій, зокрема, зазначається, що вступ до НАТО частини України, яку контролює Київ, експертні офіси президента країни Олексій Арестович назвав "дуже непоганою угодою". Приєднання до НАТО території України, контрольованої Києвом, з нерозповсюдженням гарантій альянсу на частину країни, яка поки що перебуває в російській окупації, стало б для України "суперісторичним шансом", зазначив він в ефірі журналістки Юлії Латиніної на YouTube. При цьому Арестович нагадав судження деяких аналітиків про те, що Україні ніхто не пропонує відмовлятися від звільнення Криму та інших окупованих територій: "Просто пропонують робити це не військовим шляхом через відсутність перспектив. Або робити це військовим шляхом, але ціною знищення 200 000 чоловічого населення, генофонду, зруйнованої економіки та всього іншого". За словами Арестовича, сценарій нагадує "варіант ФРН - НДР": "ФРН вступає до НАТО, НДР визнається територією Німеччини, яку ми обов'язково повернемо, але гарантії НАТО на неї не поширюються". "В принципі, це дуже непогана угода. Вона певною мірою аморальна, але дуже непогана".

Санкції, викрадення українських дітей, МКС, ПАР, МКЧХ

Видання Die Welt досить детально інформує щодо санкцій проти російських політиків у справі депортацій українських дітей. Йдеться про те, що [“Британія ввела санкції проти росіян за викрадення українських дітей”](#).

Цитуються досить жорсткі заяви британських посадовців із [закликом притягнути Путіна до відповідальності за "первісні злочини"](#). Окремо до цього питання звертаються в контексті саміту БРІКС і правової колізії навколо (не)можливості участі у ньому Путіна, як от: [“Путін не хоче їхати в Південну Африку, але бере участь у саміті БРІКС через відео”](#).

МКС, депортація дітей, Європарламент, злочини Лукашенка

Газета Deutsche Welle під назвою [«У Білорусі зникають українські діти»](#) подає повідомлення С. Ромашенка про те, що частина українських дітей, які вивозяться з окупованих РФ територій на відпочинок до Білорусі, опиняється в Росії. Дітей з анексованих Росією територій України відправляють до оздоровчих таборів у Білорусі «на відпочинок», але назад повертаються не всі, деякі зникають на території Росії. Призначена Росією «влада» анексованих територій стверджує, що сиріт із дитячих будинків вивозять до Білорусі для оздоровлення. Депутати Європарламенту 18 липня звернулися до Міжнародного кримінального суду (МКС) у Гаазі із закликом видати ордер на арешт правителя Білорусі Олександра Лукашенка. У документі, прийнятому Комітетом Європарламенту із закордонних справ, наголошується, що на Білорусі лежить відповідальність за збитки, завдані Україні, та злочини, вчинені на її території. Крім того, депутати Європарламенту вказали на роль режиму Лукашенка у незаконній депортації українських дітей.

БРІКС, ПАР, МКС, суд у Гаазі, депортація дітей

Оглядач Deutsche Welle в оприлюдненій під назвою [«Володимир Путін вже скоріше підозрюваний, ніж президент»](#) статті констатує, що російський президент став невийзним. Межа його можливостей - візити до Індії чи Китаю. Підозрюваним у військових злочинах ніде не раді, підкреслює автор. Путін візьме участь у саміті БРІКС у Південно-Африканській Республіці у серпні лише по відеозв'язку. Це – прямий наслідок ордера на його арешт, виданого Міжнародним кримінальним судом у Гаазі.

Варто зазначити, пише автор, що Європа для Путіна закрилася з початку повномасштабної російської агресії проти України. Тепер у нього не вистачає рішучості їхати навіть до країн Африки. Найімовірніше, список поповнила і Латинська Америка. Путін, за версією Держдепартаменту США, боїться арешту та видачі до Гааги. Не надто почесно країні мати президентом людину, яка практично нікуди не може поїхати. Однак і незалежні експерти, і кремлівська пропаганда називали прецеденти, коли таке рішення в минулому не було прийнято щодо інших осіб, тому що держави, які ратифікували Римський статут,

виходили з того, що керівник іншої країни має під час своїх поїздок імунітет від кримінального переслідування. І російська влада дуже сподівалася цим скористатися. Для цього треба було демонстративно з'їздити до однієї з країн, які визнають юрисдикцію МКС, та повернутися звідти. А потім розповісти всім, що проти такого великого правителя, як Володимир Путін, ніякі міжнародні ордери та санкції не працюють. Але пробити нову ізоляцію Кремлю не вдалося. Рішення, згідно з яким Путін особисто не буде присутній на саміті БРІКС у ПАР приймалося під жорстким міжнародним дипломатичним тиском. Не можна сказати, що виписаний МКС ордер на арешт підозрюваного у військових злочинах президента вплинув на відмову від участі у саміті БРІКС автоматично. Однак той факт, що він узагалі вплинув – це, безумовно, дипломатична перемога. Путін перетворюється на вимушеного домосіда. Єдина альтернатива – візити до дружніх азіатських лідерів. Можна сказати у зв'язку з цим, що Путін - наявніший бенефіціар його ж проєкту – розворот з Росії на Схід. Для економіки це створює безліч проблем, натомість для російського президента зберігає можливість підтримувати впевненість росіян у тому, що на боці РФ держави, в яких проживає більшість населення Землі.

Росія, ПАР, саміт БРІКС, МКС

Газета Frankfurter Allgemeine Zeitung у статті [«Гіркий удар для Путіна»](#) розповідає про те, що російський режим доклав великих дипломатичних зусиль після вторгнення в Україну, щоб протистояти спробам Заходу ізолювати його у світі. І в той же час вона представляла своїм громадянам кожен зустріч Володимира Путіна чи інших провідних російських політиків з іноземцями як доказ повного провалу західної політики ізоляції. Тому повідомлення про те, що президент Росії не поїде до Південної Африки на саміт БРІКС, є сильним ударом по Кремлю. Його пропагандистам буде важко їх пояснити росіянам. Однак, перш за все, скасування поїздки показує Путіну, що обвинувачення Міжнародного кримінального суду проти нього у військових злочинах в Україні вже має реальні політичні наслідки. Також ясно, що такі держави, як Південна Африка, які зберігають нейтралітет у конфлікті між Росією та Заходом, зовсім не є союзниками Москви.

Білоруський Червоний Хрест, викрадення українських дітей

Крістіна Коеллен у статті [«Білоруський Червоний Хрест викрадає українських дітей»](#), яку опублікувала газета Frankfurter Allgemeine Zeitung пише, що Білоруський Червоний Хрест начебто возить дітей з України до Білорусі. Українська влада з травня розслідує причетність Мінська до викрадень. За словами його генерального секретаря Дмитра Шевцова, Білоруський Червоний

Хрест причетний до викрадення українських дітей до Білорусі. У репортажі білоруського телеканалу «Білорусь 1» у середу Шевцов заявив на камеру під час візиту на Донбас: «Білорусь звинувачують у викраденні дітей, які приїжджають до нас на оздоровлення. Білоруський Червоний Хрест брав у цьому активну участь – і продовжуватиме це робити». Білорусь раніше заперечувала свою причетність до викрадень. Міжнародна федерація товариств Червоного Хреста і Червоного Півмісяця заявила в середу ввечері, що "не була поінформована про візит". Вона не брала участі в подіях, «зокрема з дітьми».

ПАР, ордер на арешт, БРІКС

Газета Frankfurter Allgemeine Zeitung у статті [«ПАР вдячна Путіну»](#) зазначає про те, що Африканські держави не хочуть розривати відносини з Росією. Але суд чітко дав зрозуміти: якщо Путін захоче приїхати, Преторія повинна буде видати ордер на арешт. Суд ПАР зобов'язав Міністерство юстиції видати ордер на арешт Володимира Путіна, якщо він в'їде в країну.

Україна, розмінування

Газета Frankfurter Allgemeine Zeitung у публікації [«Союзники обіцяють 244 мільйони доларів на розмінування»](#) повідомляє про те, що за даними уряду, Україна отримає близько 244 мільйонів доларів від союзників, а також спеціальне обладнання для гуманітарного розмінування в країні. До кінця року мають надійти десять машин для розмінування від хорватської інжинірингової компанії DOK-ING і ще десять від швейцарської компанії Global Clearance Solutions. Міжнародні партнери також надали металошукачі та піротехнічні засоби, а також індивідуальні комплекти та обладнання для розмінування. Це питання економічного відновлення, тому що чим швидше потенційно заміновані території можна буде знову використати, тим швидше економіка розвиватиметься там. Держдепартамент США підрахував на початку грудня, що близько 160 000 квадратних кілометрів в Україні мають бути досліджені на предмет вибухонебезпеки. Це майже половина площі Німеччини.

Фінансування українських видавців, ФРН

Deutsche Welle під назвою [«ФРН виділила на допомогу українським видавцям 900 тис. євро»](#) подає повідомлення Віктора Вайца про те, що у Німеччині стартувала програма підтримки українських видавців, письменників та журналістів у рамках спеціальної програми, яка фінансуватиметься за рахунок ФРН до липня 2024 року. Координуватиме проєкт Біржовий союз німецької книготоргівлі, а кошти на фінансування, як повідомило в середу, 26 липня,

німецьке інформаційне агентство «дра» надійдуть з держбюджету - у розмірі 900 тис. євро. Біржовий союз німецької книготоргівлі зі штаб-квартирою у Франкфурті-на-Майні працює над цим проектом спільно з Франкфуртським книжковим ярмарком, Українським інститутом книги, київським музейним комплексом «Мистецький Арсенал», спеціалізованим інтернет-журналом про книги та культуру «Читомо» та Гете-Інститутом в Україні. Керівник Біржового союзу німецької книготоргівлі Петер Краус фом Клефф наголосив, що німецькі видавці хочуть "допомогти пом'якшити руйнівні наслідки війни для мистецтва та літератури" в Україні. За допомогою запланованих проєктів, на його думку, можна зробити німецьку літературу в Україні та українську літературу в Німеччині більш відомими. Олександра Коваль, директор Українського інституту книги, зазначила, що така підтримка є дуже важливою і «посилює присутність української культури в Європі».

Франція

Експорт зерна, ЄС

Газета Le Monde, посилаючись на AFP, публікує статтю під назвою [«Які наслідки матиме призупинення угоди про експорт зерна з України?»](#). Призупинення Чорноморської зернової ініціативи, оголошене Росією в понеділок, пише газета, мало б мати негайні наслідки, але викликає занепокоєння в середньостроковій перспективі. Ситуація суттєво відрізняється від тієї, що була наприкінці лютого 2022 року, коли Росія вторглася в Україну, внаслідок чого Чорне море було закрито для судноплавства. Тоді Україна була першим у світі експортером соняшникової олії та четвертим експортером пшениці та кукурудзи. За два роки виробництво зернових в Україні скоротилося майже вдвічі. «У 2023-2024 роках вона повинна експортувати на 6 мільйонів тон пшениці та на 10 мільйонів тон кукурудзи менше порівняно з попередньою кампанією», — зазначає Готьє Ле Молгат, аналітик Agritel. Ще до відкриття коридору Євросоюз створив смуги солідарності, сухопутні та річкові коридори, покликані сприяти українському експорту через Європу. За оцінками The Farm Foundation, аналітичного центру з питань глобального сільського господарства, зараз половина українського експорту проходить через ці канали, зокрема через Польщу та Румунію. «Одне з питань, яке виникає, полягає в тому, чи ЄС, який відновив 50% українських поставок зернових з початку конфлікту, має потенціал для реекспорту цих обсягів», — зазначають у Farm.

Великобританія

Ватикан, депортація дітей, арешт Путіна, зброя

Газета The Independent під назвою «[Мирний посланник Папи Римського в Україні прямує до Вашингтона з проблемою дітей на першому місці](#)» подає повідомлення про візит кардинала Маттео Зуппі до Вашингтона в рамках мирних ініціатив Святого Престолу для України, сподіваючись підтримати гуманітарні операції, особливо щодо дітей. Візит є продовженням його недавньої місії до Москви та попередньої зупинки в Києві. Папа Франциск підтримав прохання України втрутитися, де це можливо, для повернення українських дітей, перевезених до Росії після вторгнення Москви. Франциск неодноразово закликав до припинення війни, але утримувався від відкритої критики Москви, яка є частиною традиції Ватикану зберігати дипломатичний нейтралітет у конфліктах, сподіваючись, що вона може зіграти закулісну роль у встановленні миру. Він відстоював право України на самооборону, але різко критикував збройову промисловість, заявивши, що постачання зброї Україні Заходом може бути аморальним, «якщо це робиться з наміром спровокувати війну або продати зброю, або позбутися старої».

Reuters під назвою «[Саудівська Аравія та Туреччина прагнуть домовитися про повернення українських дітей з Росії – FT](#)» наводить репортаж про спроби Саудівської Аравії та Туреччини домовитися про репатріацію українських дітей, які були вивезені до Росії та розміщені в дитячих будинках або усиновлені російськими родинами.

Санкції, депортація дітей,

Reuters у матеріалі «[Велика Британія ввела санкції проти росіян, причетних до переселення українських дітей](#)» наводить повідомлення Кайлі Маклеллан про введення Британією 13 нових санкцій у відповідь на «спроби Росії знищити українську національну ідентичність», деякі з яких, за її словами, були пов'язані з примусовим переселенням дітей. Вони підлягатимуть замороженню активів і забороні на поїздки. «У його жахливій програмі примусової депортації дітей і сповненій ненависті пропаганді, яку вивергають його лакеї, ми бачимо справжній намір (президента Росії Володимира) Путіна — стерти Україну з карти», — заявив міністр закордонних справ Великої Британії Джеймс Клеверлі. «Сьогоднішні санкції притягують до відповідальності тих, хто підтримує режим Путіна, у тому числі тих, хто бажає знищити Україну, знищити її національну ідентичність і стерти її майбутнє».

США, допомога бізнесу,

Reuters під назвою [«Глава USAID обіцяє 230 мільйонів доларів нової допомоги для малого бізнесу України»](#) наводить репортаж Олени Гармаш про те, що голова Агентства США з міжнародного розвитку Саманта Пауер у середу пообіцяла виділити 230 мільйонів доларів нового фінансування для допомоги малому й середньому бізнесу України та стимулювання економіки, постраждалої від війни.

Білоруський Червоний Хрест, українські діти, Міжнародна федерація товариств Червоного Хреста і Червоного Півмісяця, МКС

Видання The Guardian у статті [«Білоруський Червоний Хрест заявляє про причетність до вивезення дітей з України»](#) пише про те, що Білоруський Червоний Хрест викликав міжнародне обурення після того, як його голова заявив білоруському державному телебаченню, що організація бере активну участь у перевезенні українських дітей з окупованих Росією районів до Білорусі. Як Україна, так і білоруська опозиція назвали переміщення незаконними депортаціями, і були заклики висунути авторитарному лідеру Білорусі звинувачення у міжнародних військових злочинах, подібні до звинувачень проти російського президента Володимира Путіна. Дії Білоруського Червоного Хреста викликали різку критику з боку Міжнародної федерації товариств Червоного Хреста і Червоного Півмісяця. У репортажі, який вийшов у середу на білоруському державному телебаченні, показано, як Дмитро Шевцов, голова Білоруського Червоного Хреста, відвідує окуповане Росією українське місто Лисичанськ Луганської області. На кадрах він каже, що організація брала активну участь у вивезенні українських дітей до Білорусі для «оздоровлення». Глава МЗС України Дмитро Кулеба закликав Міжнародний кримінальний суд «видати ордер на арешт» Шевцова, заявивши, що він «публічно зізнався у злочині незаконної депортації дітей з окупованих територій України».

Інвестиції, авіасполучення, створення робочих місць у авіації

Газета The Independent під назвою [«Ryanair дивиться на український туризм після закінчення війни з Росією»](#) наводить повідомлення Вільяма Мата про те, що керівник бюджетної авіакомпанії Ryanair Майкл О'Лірі пообіцяв «повернути плату в Україну», як тільки комерційні рейси відновляться, і пообіцяв інвестиції вартістю 3 мільярди доларів у охоплену війною країну. «Ryanair» має намір інвестувати значні кошти в Україну та очолити це відновлення авіації, інвестувавши до 3 мільярдів доларів і базуючи до 30 літаків

Boeing Max у трьох основних аеропортах України – Києві, Львові та Одесі. «Раніше також обслуговуючи аеропорти Харкова та Херсона до вторгнення, Ryanair також повернеться до обслуговування цих аеропортів, щойно інфраструктура буде відновлена». Він додав, що компанія працевлаштує сотні українських пілотів, бортпровідників та ІТ-спеціалістів, і буде прагнути створити тисячі нових робочих місць в авіації для українських громадян.

Переговори, територіальні поступки

Reuters повідомляє про позицію голови Африканського союзу Азалі Ассумані Африки: «[Зернової пропозиції Путіна недостатньо, Україні потрібне припинення вогню](#)». У заключній промові на російсько-африканському саміті в Санкт-Петербурзі заявив, що Путін «продемонстрував готовність до переговорів з Україною», і що тепер потрібно переконати «іншу сторону».

Росія вже давно заявляє, що відкрита до переговорів, але вони повинні враховувати ці «нові реалії» на місцях. Президент України Володимир Зеленський відкинув ідею припинення вогню зараз, яке залишило б під контролем Росії майже п'яту частину його країни та дало б її силам час для перегрупування після 17 важких місяців війни.

Гуманітарна допомога, переговори, українська формула миру

Reuters повідомляє: «[Київ заявляє, що Катар надасть йому гуманітарну допомогу на 100 мільйонів доларів](#)». Про це прем'єр-міністр України Денис Шмигаль заявив після переговорів із прем'єр-міністром Катару шейхом Мохаммедом бін Абдулрахманом аль-Тані, який також обговорив із президентом Володимиром Зеленським глобальну продовольчу безпеку та чорноморську зернову угоду, яка закінчилася.

За його словами, він і шейх Мохаммед, який також є міністром закордонних справ, обговорили українську формулу миру – мирний план із 10 пунктів, спрямований на припинення війни Росії проти України, який передбачає ядерну, енергетичну та продовольчу безпеку, а також відновлення міжнародних кордонів України.

США

ПАР, саміт БРІКС, МКС, ордер на арешт

Atlantic Council у статті «[«Ізгой» Путін змушений скасувати плани поїздки через побоювання арешту за військові злочини](#)» пише, що південноафриканські чиновники, ймовірно, відчують полегшення через рішення Путіна пропустити

саміт. Протягом кількох місяців вони намагалися запобігти потенційній конфронтації з Кремлем з цього приводу, причому, як повідомляється, Президент Південної Африки Сиріл Рамафоса навіть попросив у Міжнародного кримінального суду дозволу на певну форму виключення, щоб уникнути арешту Путіна під час саміту. Оскільки на карту поставлено престиж Росії, офіційні особи Кремля, як повідомляється, посилено тиснули на своїх південноафриканських колег у цьому питанні. Зусилля Росії натиснути на Південну Африку явно провалилися, що призвело до оголошення 19 липня про те, що Путін не буде присутній. Спекуляції щодо можливого арешту Путіна в Південній Африці швидко перетворювалися на піар-катастрофу для Кремля, привертаючи увагу до його статусу як підозрюваного військового злочинця та підриваючи його образ сильної людини. Рішення МКС у березні 2023 року висунути йому звинувачення у військових злочинах завдало потужного удару по авторитету Путіна в той час, коли безпрецедентні санкції та викриття російських звірств в Україні вже зробили його токсичною фігурою.

IT-сектор, ВВП України, економіка України, оборонні технології

Atlantic Council у статті [«Технологічний сектор України відіграє життєво важливу економічну та оборонну роль під час війни»](#) інформує, що українська технологічна галузь була видатним сектором сильно постраждалої економіки країни протягом останніх півтора року повномасштабного вторгнення Росії.

У майбутньому український технологічний бізнес, швидше за все, продовжуватиме відігравати ключову роль у оборонній стратегії країни разом із її економічним відродженням. У той час як ВВП України впав на 29,1% у 2022 році, технологічний сектор країни все одно зміг перевершити всі очікування, отримавши вражаючі 7,34 мільярда доларів річного доходу від експорту, що становить 5% річного зростання. Ця позитивна тенденція збереглася у 2023 році, коли місячні обсяги експорту IT-сектору зросли майже на 10% у березні. Починаючи з 2000-х років IT-сектор був висхідною зіркою української економіки, щороку залучаючи тисячі нових співробітників високими зарплатами та захоплюючими можливостями для зростання. З огляду на те, що технологічна галузь також є більш гнучкою, ніж інші, щодо дистанційної роботи та реагування на фізичні виклики військових операцій, IT-компанії змогли зробити значний внесок на економічному фронті опору України російській агресії. Сучасну Україну часто називають полігоном для випробування нових військових технологій, але важливо підкреслити, що українці є активними учасниками цього процесу, які в багатьох випадках є лідерами з новими інноваціями, починаючи від бойових безпілотників і закінчуючи артилерійськими додатками. Технічна галузь України була головним активом у боротьбі з вторгненням Росії, забезпечуючи вкрай необхідний економічний

поштовх, одночасно зміцнюючи кіберзахист країни та забезпечуючи українську армію інноваційними перевагами для протидії переважній перевазі Росії в живій силі та військовому обладнанні. Цей досвід також може мати вирішальне значення для майбутнього післявоєнного відновлення України. Українська технологічна індустрія, схоже, вийде з війни сильнішою, ніж будь-коли, зі значно покращеною світовою репутацією. Важливо те, що унікальний досвід, отриманий українськими технологічними компаніями в секторі оборонних технологій, ймовірно, позиціонуватиме Україну як потенційного лідера галузі, а країни в усьому світі прагнуть вчитися в українських спеціалістів і отримувати доступ до українських військових технологічних рішень. Це може стати ключовим рушієм економічного зростання на багато років вперед, а також покращить національну безпеку України.

Експорт зерна, транспортування зерна,

У публікації The New York Times [«Що означають дії Росії щодо зернової угоди для України»](#) йдеться про те, що дії Росії мають глибокі наслідки для експорту українського зерна, життєво важливого товару для її власної економіки та світових ринків зерна. Україна може транспортувати своє зерно автомобільним і залізничним транспортом до сусідніх європейських країн, включаючи Польщу, а також через баржі на річці Дунай до інших українських портів Ізмаїл і Рені, а також до румунського порту Констанца. За словами Бенуа Файо, заступника виконавчого директора дослідницької компанії Strategie Grains, ці маршрути мають достатню пропускну здатність для експорту всього зерна країни. Проте експорт цими шляхами є дорожчим, і, як наслідок, українське зерно, яке зараз є одним із найдешевших у світі, стане менш конкурентоспроможним, вважає Аріф Хусейн, головний економіст Всесвітньої продовольчої програми. Щоб утримати ціни, суму, яку виплачують українським фермерам, доведеться знизити, що негативно вплине на майбутні сільськогосподарські інвестиції, сказав він.

Повітряний простір, інвестиції, ЄС, міжнародні інвестори

CNN у матеріалі [“Ryanair повернеться в Україну через кілька тижнів після закінчення війни”](#) інформує, що Ryanair планує з'єднати великі аеропорти України з майже двома десятками європейських столиць протягом кількох тижнів після відновлення повітряного простору країни після закінчення війни.

Цей крок підкреслює постійні зусилля України залучити міжнародних інвесторів, оскільки вона планує своє майбутнє після війни. На конференції з відновлення України в Лондоні минулого місяця понад 400 світових компаній, включаючи Citi, Sanofi (SNY) і Philips, пообіцяли збільшити інвестиції в

економіку, зруйновану війною. Президент України Володимир Зеленський також залучив BlackRock (BLK) і JPMorgan для консультування щодо Фонду розвитку України, механізму, який прагне мобілізувати капітал інвесторів приватного та державного секторів для відновлення української економіки.

GLOBSEC, проблеми розмінування України, США

The Washington Post у статті [«Україна зараз найбільш замінована країна. На забезпечення безпеки знадобляться десятиліття»](#) повідомляє про те, що за півтора року конфлікту наземні міни – поряд із бомбами, артилерійськими снарядами та іншими смертоносними побічними продуктами війни, що не розірвалися, забруднили територію України розміром приблизно з Флориду або Уругвай. Вона стала найзамінованішою країною у світі. Перетворення центру України на клаптики пустки, пронизаної небезпекою, є довгостроковим лихом такого масштабу, який, за словами експертів з боєприпасів, рідко бачили, і для ліквідації якого можуть знадобитися сотні років і мільярди доларів. Забруднена територія України настільки велика, що, за оцінками деяких експертів, приблизно 500 групам розмінування, які зараз працюють, потребуватимуть 757 років. За оцінками GLOBSEC, один сапер може очистити від 49 до 82 квадратних футів на день, залежно від рельєфу місцевості та концентрації вибухівки. Розмінування не тільки повільне, але й дороге. За оцінками Світового банку, розмінування України, яке коштує від 2 до 8 доларів за квадратний метр, коштуватиме 37,4 мільярда доларів протягом наступних 10 років. Згідно зі звітом Державного департаменту за 2023 рік, Сполучені Штати виділили понад 95 мільйонів доларів на розмінування України.

Зброя, літаки F-16, бойові дії

The Wall Street Journal під назвою [«Брак озброєння та підготовки в Україні загрожує загнати в глухий кут боротьбу з Росією»](#) наводить статтю Деніела Майклза. Автор зазначає, що коли Україна почала свій великий контрнаступ цієї весни, західні військові чиновники знали, що Київ не мав усієї зброї — від снарядів до бойових літаків — необхідної для витіснення російських сил. Але вони сподівалися, що українська мужність і винахідливість переможуть. Багато хто у Вашингтоні вважає, що занепокоєння Білого дому щодо впливу війни на передвиборчу кампанію спонукає до більшої обережності щодо обсягу підтримки, яку можна запропонувати Києву. Це контрастує зі зміною поглядів у Європі, де за останні місяці все більше лідерів вважають, що Україна має перемогти в конфлікті, а Росія має програти, щоб забезпечити безпеку континенту. Нездатність Києва досягти успіху проти російської оборони переконала багатьох західних військових спостерігачів у тому, що українські

сили потребують додаткової підготовки до складних військових маневрів, більш потужної протиповітряної оборони та значно більшої броні.

США, Британія, пострадянський ядерний арсенал, «ізраїльська модель», суверенітет України, довгострокова оборона України

The Washington Post у статті [«Як забезпечити довгострокове виживання України»](#) пише про те, що небагато країн так добре знайомі з наслідками нечітких зобов'язань, як Україна. Уряд у Києві під тиском Вашингтона та Лондона погодився на початку 1990-х років відмовитися від свого пострадянського ядерного арсеналу, на той час третього за величиною у світі, і передати його Росії для знищення. Натомість вона отримала слабкі запевнення, які не відповідали реальним гарантіям, що Сполучені Штати, Великобританія та сама Росія поважатимуть суверенітет України та існуючі кордони та «утримуватимуться від загрози чи застосування сили» проти неї. Вийшло погано. Якби Київ зберіг свою ядерну зброю тоді, він, ймовірно, не вів би екзистенціальну війну проти сил вторгнення Москви сьогодні. Українці знають, що коли йдеться про безпекову допомогу від друзів, запевнення – це добре, але юридично оформлені обіцянки – краще. У Білому домі та в Конгресі чиновники мають розробити програму забезпечення довгострокової оборони України. Є кілька варіантів захисту від нерегулярних і непередбачуваних циклів допомоги. Одним із шаблонів, як ми зазначали, є давня військова підтримка Вашингтоном Ізраїлю, закріплена в меморандумі про взаєморозуміння між двома країнами, останньому з кількох, які трималися десятиліттями. Цю модель можна відтворити в Україні та підкріпити на Капітолійському пагорбі законодавством. Європейський Союз розглядає новий фонд вартістю приблизно 22 мільярди доларів для допомоги озброєнню України протягом наступних чотирьох років. Це хороший початок для того, щоб зробити зобов'язання Заходу більш стійкими.

Післявоєнна відбудова України, українська демократія, євроатлантична інтеграція України

Atlantic Council» у статті [«Зусилля з відбудови мають надавати пріоритет ключовим стовпам української демократії»](#) зосереджується на «дебатах щодо післявоєнної відбудови України». Як пише видання, увага зосереджена насамперед на проблемі фізичної відбудови зруйнованої інфраструктури країни, збитки від війни наразі оцінюють у понад 400 мільярдів доларів. Водночас життєво важливим буде відновлення та зміцнення «центральної стовпів української демократії». Багато установ державного та приватного секторів України працювали надзвичайно добре з початку повномасштабного вторгнення Росії. Дійсно, одне нещодавнє загальнонаціональне опитування показало, що

більшість державних установ мають рейтинг схвалення понад 50 відсотків. Ця надзвичайна стійкість не може повністю приховати шкоду, завдану багатьом інституціям, які мають вирішальне значення для української демократії. Політичні партії, місцева влада, громадянське суспільство та ЗМІ, ймовірно, вийдуть із нинішньої війни у значно ослабленому стані. Вирішення цього питання буде критичним для подальшої євроатлантичної інтеграції України. Незважаючи на жахи російського вторгнення, є всі підстави вважати, що ключові стовпи української демократії можуть стати сильнішими, ніж будь-коли, у післявоєнний період. За понад три десятиліття незалежності українці неодноразово демонстрували готовність наполегливо боротися за демократичне майбутнє. Міжнародні партнери України відіграватимуть вирішальну роль у забезпеченні післявоєнного відродження країни та консолідації української демократії. Багато західних неурядових організацій, які будуть в авангарді цих зусиль, уже багато років підтримують розвиток української партійної політики, місцевого самоврядування, громадянського суспільства та незалежних ЗМІ. Усі ці елементи будуть життєво важливими в найближчі роки, коли Україна прагне просуватися до вступу до Європейського Союзу. Відбудувати Україну цеглинка за цеглинкою буде важким завданням, але це може бути не найбільшим викликом, який постане перед країною після закінчення війни. Навіть за наявності достатніх інвестицій і креативності, фізичної реконструкції містечок буде недостатньо, щоб забезпечити європейське майбутнє, за яке борються українці. Цього можна досягти, лише зосередившись на інституціях, що лежать в основі української демократії.

США, докази, МКС

Газета The New York Times у статті [«Байден наказав США поділитися доказами військових злочинів Росії з Гаазьким судом»](#) зазначає, що Президент Байден «тихо наказав» уряду США почати ділитися доказами російських військових злочинів в Україні з Міжнародним кримінальним судом у Гаазі, за словами офіційних осіб, обізнаних із цим питанням, що свідчить про значну зміну американської політики. Це рішення перекреслює багатомісячний опір Пентагону, який стверджував, що такий крок може прокласти шлях для спроб переслідувати американських військових. Минулого тижня, наприклад, комітет Сенату схвалив законопроект про державне фінансування, який містив положення про те, що президент «повинен надавати інформацію» суду для допомоги в розслідуванні військових злочинів в Україні. Зазначається, що американські спецслужби зібрали інформацію, включно з деталями про рішення російських чиновників навмисно завдати ударів по цивільній інфраструктурі в Україні та примусово депортувати тисячі українських дітей з окупованої території. Вони вже поділилися деякими з цих доказів з українськими

прокурорами, але утрималися від цього з Гаагою. У грудні Конгрес пом'якшив обмеження, які забороняли надавати допомогу суду для розслідування російських злочинів. І адміністрація Байдена висловила підтримку суду, коли в березні видала ордери на арешт російських високопосадовців, таких як президент Володимир Путін, звинувативши їх у організації викрадення та депортації українських дітей.

МКС, викрадення українських дітей, геноцид

у публікації Atlantic Council [«Масове викрадення Росією українських дітей може кваліфікуватися як геноцид»](#) йдеться про неучасть В. Путіна у саміті БРІКС у Йоганнесбурзі через побоювання, що йому може загрозувати арешт у зв'язку з ордером, виданим Міжнародним кримінальним судом за його ймовірну роль у масовому викраденні українських дітей. Рішення Путіна триматися подалі від саміту є публічним приниженням для російського диктатора, яке підкреслює виклики, створені МКС звинуваченнями у військових злочинах проти нього. Ці проблеми, швидше за все, будуть загострюватися, оскільки доля викрадених українських дітей продовжує привертати увагу міжнародної спільноти. Дійсно, дехто стверджує, що викрадення кваліфікуються як геноцид. Росія, схоже, визнає масштаби шкоди, завданої міжнародному авторитету країни через скандал навколо масового викрадення українських дітей, і у відповідь намагається зобразити ці депортації як гуманітарні заходи, спрямовані на захист українських дітей, які опинилися в зоні бойових дій. Зусилля Росії виправдати депортації з гуманітарних міркувань підриваються широко поширеними доказами програм індоктринації, покликаних змусити дітей відмовитися від своєї української ідентичності та прийняти російське громадянство. Якщо українських дітей вивозять до Росії суто заради їхньої безпеки, навіщо їм промивати мізки кремлівською пропагандою і перетворювати їх на громадян Росії? Наявні докази вказують на те, що зусилля Росії з ідеологізації викрадених українських дітей є систематичними та широкими. Скільки дітей задіяно в російській програмі викрадення, невідомо. У квітні 2023 року Парламентська асамблея Ради Європи ухвалила резолюцію, яку привітав президент України Володимир Зеленський, офіційно визнаючи депортацію українських дітей до Росії «геноцидом». Депутат ПАРЄ Пауло Піско заявив, що масові депортації українських дітей були організовані системно з метою «знищити будь-який зв'язок і рису їхньої української ідентичності».

Цифрова революція в Україні, цифрова інфраструктура країни

Atlantic Council у статті [«Цифрова революція в Україні виявляється життєво важливою для воєнних зусиль країни»](#) ставить питання: як це – жити в

кошмарі війни в ХХІ столітті? Для більшості людей це викликало б в уяві образи зруйнованих міст, економічного колапсу та відчайдушного пориву до виживання. Проте досвід України за останні півтора року є доказом того, що життя може тривати навіть у найскладніших обставинах. Незважаючи на жахи та травми російського вторгнення, українці продовжують відкривати нові підприємства, одружуватися, платити податки та звертатися за фінансовою допомогою від держави. Ця надзвичайна стійкість стала можливою значною мірою завдяки цифровій революції в Україні. Такі цифрові інструменти, як Uber і Booking, давно стали частиною нашого повсякденного життя, надаючи основні послуги з максимальною зручністю. Український додаток Дія, запущений у вересні 2019 року, є ключовим елементом цифрової інфраструктури країни, який значно підвищив здатність українського суспільства протистояти російському вторгненню. Понад 19,2 мільйона українців зараз користуються Дією, яка встановлена приблизно на 70% смартфонів у країні. У регіонах України під російською окупацією це часто єдиний спосіб для українців отримати допомогу або отримати доступ до послуг, які надає український уряд. Міжнародна аудиторія вже помітила ефективність Дії. Напередодні повномасштабного вторгнення Росії було прийнято низку важливих рішень, які підкреслили цю прихильність пріоритету безпеки користувачів та їхніх даних, включаючи кроки з переведення всієї інфраструктури Дії в хмарний формат. За останні вісімнадцять місяців українці продемонстрували, що цифрова держава – це і безпечно, і зручно. Вони зробили це в неймовірно випробувальних умовах під час найбільшої європейської війни з часів Другої світової війни, яка також широко визнана першою у світі повномасштабною кібервійною. Це досягнення повинно розвіяти будь-які сумніви щодо того, що всі уряди в усьому світі врешті перейдуть на цифрові технології. У міру переходу на цифрові технології інші країни можуть дивитися на Україну як на модель і джерело натхнення.

Україна, корупція, євроатлантична інтеграція

Atlantic Council у публікації [«Україна не повинна забувати про боротьбу з корупцією, воюючи з Росією»](#) наголошує на мужності української армії та стійкості українського народу, що надихнули світ, викликавши величезну кількість міжнародної симпатії та доброї волі. Глядачі в усьому світі вболівають за те, щоб Україна виграла війну та досягла успіху в зусиллях з післявоєнної відбудови. Однак, поки Україна бореться з російською армією, корупція продовжує загрожувати країні зсередини та може допомогти Кремлю досягти своїх цілей, навіть коли Москва бореться у військовій сфері. Численні антикорупційні агентства, створені в Україні після революції Євромайдану в країні 2014 року, ще не притягнули до відповідальності високопоставлених корупціонерів чи олігархів. Натомість критики стверджують, що цими

агентствами часто маніпулюють і використовують зброю, щоб націлити на реформаторів. Хоча в боротьбі з корупцією в державних органах не було знакових проривів, репутація багатьох реформаторів була підірвана. Зараз зростає занепокоєння щодо ефективності антикорупційних органів України під час війни. З огляду на те, що так багато українців зараз жертвують величезними коштами заради виживання країни, звинувачення в тому, що антикорупційні органи зловживають для націлювання на реформаторів і політичних опонентів, можуть мати значний негативний вплив на моральний стан. Ця тривожна тенденція може звести нанівець прогрес останніх дев'яти років і підірвати шанси України на досягнення подальшої євроатлантичної інтеграції. Якщо це залишиться без уваги, Україна може опинитись у пастці геополітичної сірої зони та вразливою для подальшої російської агресії.

США, Європа, відновлення України, Росія, заморожені активи

Газета The New York Times у статті [«Європа пообіцяла змусити Росію заплатити за війну. Це не так просто»](#) пише про те, що Сполучені Штати та Європа місяцями б'ються над питанням, як оплатити відновлення України після війни. Оскільки Росія руйнує міста, заводи та інфраструктуру в Україні, оцінені витрати зросли до 500 мільярдів доларів, а деякі експерти називають цифри до 1 трильйона доларів. Одне з рішень здавалося геніальним у своїй простоті: що може бути краще, щоб сплатити рахунок та висловити моральну думку, ніж змусити заплатити Росію? Але це виявилось набагато складніше, ніж спочатку уявлялося, і виглядає все менш і менш імовірним. Експерти попереджають, що це, швидше за все, порушить міжнародне право і потенційно створить небезпечний прецедент для країн, які можуть заволодіти активами інших. Лідери країн «Великої сімки», найбільших економік світу, цього місяця заявили, що заморожені активи «залишатимуться нерухомими, доки Росія не заплатить за шкоду, яку вона завдала Україні». Але вони визнали «необхідність створення міжнародного механізму відшкодування збитків, збитків або шкоди, спричинених російською агресією».

Економічне відновлення, зменшення гендерної різниці, біженці

Марк Чемпіон і Дарина Краснолуцька у статті, оприлюдненій Bloomberg під назвою [«Україна потребує повернення жінок для спроби економічного відновлення»](#) зазначають, що Україні потрібно, щоб жінки-біженки повернулися додому, і якнайшвидше. За словами Олександра Ісакова з «Bloomberg Economics», якщо не вдасться переконати будь-яку з 2,8 мільйонів жінок працездатного віку повернутися, це коштуватиме Україні 10% річного довоєнного валового внутрішнього продукту.

Разом українські біженці та внутрішньо переміщені особи становлять майже третину з 37,3 мільйона населення, яке, за словами уряду, проживало на території, яку він контролював до того, як Путін розпочав своє повне вторгнення. І хоча деякі з тих, хто переміщений всередині країни, ще можуть зробити свій внесок в економіку України, то ті, хто зараз живуть за кордоном, починають знаходити роботу, платити податки та збільшувати виробництво деінде. В статті наводяться конкретні приклади щодо жінок, які вже знайшли гідну роботу за кордоном. Офіційне опитування 7000 українських біженців у Німеччині, опубліковане 12 липня, показало, що 44% мають намір залишитися там на кілька років або назавжди. Три чверті відвідували або закінчили курси німецької мови, що є важливою передумовою для роботи. Але Україні потрібні жінки для будь-якого шансу економічного відновлення.

Контрнаступ, переговори, військова підтримка, США

The Wall Street Journal під назвою [«Зупинення наступу України ставить Байдена в непросте політичне становище»](#) публікує статтю Гордона Любольда, Майкла Р. Гордона та Уоррена П. Стробела, в якій йдеться про те, що за словами західних чиновників, повільні темпи контрнаступу України проти російських загарбників зменшують надії на те, що переговори про припинення бойових дій можуть відбутися цього року, і підвищують вірогідність відкритого конфлікту.

Байден поставив свою зовнішню політику на конфлікт, який він описує як боротьбу між демократією та авторитаризмом. Двоє головних претендентів на висування від Республіканської партії – Дональд Трамп і Рон Десантіс – припустили, що вони можуть зменшити військову підтримку України. Оскільки ані Росія, ані Україна не схильні до переговорів, у Білого дому наразі є небагато варіантів, окрім як продовжувати курс, сподіваючись на остаточний прорив на полі бою проти закріплених російських військ або нових «політичних тріщин» у Москві. Один із західних дипломатів у Вашингтоні сказав, що США, можливо, доведеться визнати, що війна в Україні закінчиться нескоро, і союзникам потрібно підготуватися постачати Київ для конфлікту, який триває роками. Питання полягає в тому, чи мають США та їхні союзники рішучість продовжувати підтримку або навіть розширювати її, якщо наступ і надалі не виправдовує очікувань. Виступаючи минулого тижня на Аспенському форумі безпеки, віце-прем'єр-міністр Канади Христя Фріланд підкреслила стурбованість здатністю західних союзників триматися курсу. «Насправді мої найбільші побоювання за Україну стосуються нас», — сказала вона.

Гаага, МКС, США, військові злочини

Bloomberg у матеріалі [«США поділиться з Гаазьким судом доказами військових злочинів Росії»](#) наводить повідомлення Дженніфер Джейкобс і Джастіна Сінка про те, що президент Джо Байден звернувся до федерального уряду з проханням поділитися доказами російських військових злочинів в Україні з Міжнародним кримінальним судом у Гаазі. Минулого року адміністрація Байдена заявила, що працює над документуванням військових злочинів та інших звірств, скоєних російськими військами в Україні, і допомагає в різних міжнародних зусиллях, але США не мають наміру формально приєднатися до розслідування МКС. Представники Пентагону раніше не бажали ділитися розвідданими щодо російських військових злочинів в Україні безпосередньо з Гаагою, стверджуючи, що це може прокласти шлях до судового переслідування американських військових. США не є членом МКС. «Ми підтримуємо розслідування МКС», — заявив державний секретар Ентоні Блінкен під час прес-конференції у Веллінгтоні, Нова Зеландія. «Ми будемо співпрацювати з цим розслідуванням». Представники Байдена нещодавно поінформували членів Конгресу про рішення поділитися доказами. Спільна слідча група, до складу якої входять представники кількох європейських судових органів, була створена у 2022 році та направлена в Україну для збору доказів імовірних російських злочинів, які підпадають під юрисдикцію суду. The New York Times, яка першою повідомила про наказ Байдена, заявила, що спецслужби США зібрали деталі про навмисні удари російських чиновників по цивільній інфраструктурі в Україні та депортацію українських дітей.

Переговори, мирна ініціатива, ООН

The Wall Street Journal під назвою [«Саудівська Аравія прийматиме мирні переговори щодо України в рамках зусиль Заходу залучити глобальний південь»](#) наводить статтю Лоуренса Нормана і Степана Каліна, в якій йдеться про переговори між західними країнами, Україною та ключовими країнами, що розвиваються, включаючи Індію та Бразилію. Україна та західні офіційні особи сподіваються, що ці зусилля завершаться мирним самітом пізніше цього року, де світові лідери підпишуть спільні принципи вирішення війни. Вони сподіваються, що ці принципи зможуть сформуванати майбутні мирні переговори між Росією та Україною на користь Києва. Однак цьогорічний саміт не включатиме Росію, яка уникає будь-яких серйозних розмов про мир і дотримується максималістичних вимог щодо будь-якого врегулювання, включаючи анексію території, яку її сили зараз не контролюють.

Саудівська зустріч відбувається в критичний момент у боротьбі між Росією та західними прихильниками України за глобальну підтримку. Європейські чиновники сподівалися зменшити розбіжності між Україною та країнами, що розвиваються, щодо того, як завершити війну достатньо швидко,

щоб провести мирний саміт до осені. Західні офіційні особи кажуть, що очевидно, що глобальні переговори будуть успішними, лише якщо вони будуватимуться навколо набору загальноприйнятих міжнародних принципів, таких як статут ООН, який виступає за територіальний суверенітет і політику незалежності та засуджує акти агресії, загрозу силою та її застосування.

США, докази військових злочинів, МКС, кримінальне розслідування

У публікації [“Байден дозволив США поділитися доказами військових злочинів Росії з Міжнародним кримінальним судом”](#) CNN йдеться про те, що Президент Джо Байден вирішив дозволити США співпрацювати з Міжнародним кримінальним судом у розслідуванні військових злочинів Росії в Україні, повідомили CNN двоє американських чиновників і джерело, знайоме з цим питанням. Рішення було прийнято після місяців внутрішніх дебатів і знаменує собою історичну зміну, оскільки це буде перший випадок, коли США погодилися поділитися доказами з судом у рамках кримінального розслідування щодо країни, яка не є членом МКС. Ні США, ні Росія не є членами суду. Це може мати серйозні наслідки. На цьому наголошує одне з джерел, додавши, що тепер уряд США має «чітке зелене світло» для обміну інформацією та доказами з МКС. Джерело пояснило, якою інформацією будуть ділитися США, зрештою залежатиме від того, що прокурор МКС запитує для розслідування.

Переговори, ініціатива африканських країн, саміт, БРІКС

Видання “The Associated Press” у статті [“Африканські лідери залишають російський саміт без зернової угоди чи шляху до припинення війни в Україні”](#) зазначає про те, що африканські лідери закінчують дводенні зустрічі з російським президентом Володимиром Путіним, не маючи нічого про те, щоб продемонструвати свої прохання відновити угоду, яка підтримувала надходження зерна з України, і знайти шлях до припинення там війни. Путін також сказав, що Росія проаналізує мирну пропозицію африканських лідерів щодо України, деталі якої не оприлюднені. Країни Африки складають найбільший блок голосів в Організації Об’єднаних Націй і були більш розділені, ніж будь-який інший регіон, щодо резолюцій Генеральної Асамблеї, які критикують дії Росії в Україні. Путін у своїх коментарях у суботу також применшив свою відсутність на економічному саміті БРІКС у Південній Африці наступного місяця на тлі суперечок щодо ордеру на його арешт, виданого проти нього Міжнародним кримінальним судом. Його присутність там, сказав Путін, не є «важливішою за мою присутність тут, у Росії».

Канада

Мирні переговори, зброя

Газета CBC під назвою «[У війні в Україні жодна сторона не виграє. Чи час домовлятися?](#)» наводить статтю Девіда Коммона. На думку автора, весняний контрнаступ України «перейшов у майже заморожений стан, де жодна зі сторін не досягає значних успіхів». Це поновлює дискусію чи настав час переговорів про припинення конфлікту. Ідея перемир'я викликає суперечки, оскільки багато експертів не вірять, що Путін коли-небудь відмовиться від своїх амбіцій контролювати всю Україну, і йому ніколи не можна довіряти. Колись Україна мала третій за величиною запас ядерної зброї у світі, але відмовилася від нього за угодою 1994 року в обмін на зобов'язання Росії, Сполученого Королівства та Сполучених Штатів поважати її незалежність, суверенітет та існуючі кордони. Путін порушив російську частину цієї угоди. Але війни майже завжди закінчуються за столом переговорів, тому дебати насправді зводяться до часу: чи варто обом сторонам починати переговори зараз чи почекати, кожна з яких розраховує на те, що вони можуть зайняти більше позицій і мати сильніші позиції для переговорів пізніше?

Україна хоче, щоб Росія відмовилася від усіх земель, які вона захопила ще в 2014 році, включно з Кримом. Росія хотіла б зберегти принаймні те, що вона зараз контролює, щоб мати можливість претендувати на якусь перемогу. Це абсолютно різні вихідні позиції, що відображають тисячі квадратних кілометрів території. Якби можна було укласти якусь угоду – або принаймні угоду про припинення бойових дій – хто б захотів направити війська, щоб тримати обидві сторони окремо? Одна з пропозицій – миротворчі сили. Ця робота могла б дістатися Індії. Маючи певну політичну прихильність до Росії, Індія може бути приємною для Путіна та вже є найбільшою країною, що надає сили для миротворчих місій, тому може бути прийнятною для Заходу. Під час візиту 2008 року Путін сказав президенту США Джорджу Бушу, що «Україна не є справжньою країною». У 2021 році він стверджував, що української національності не існує. Наступного року він направив масове вторгнення, щоб захопити Київ. Це не спрацювало. І українські лідери не особливо зацікавлені в тому, щоб дати йому ще одну можливість.

БРІКС, МКС

The Chronicle Herald під назвою «[ГВІН ДАЙЕР: Чому Путін не поїде в Йоганнесбург?](#)» оприлюднює точку зору відомого канадського історика на рішення Путіна не їхати в Південну Африку на наступний місяць на саміт країн БРІКС, хоча всі інші лідери будуть там. Чому Путін тримається осторонь? Однією з причин може бути те, що це надто небезпечно, тому що багато

українців хочуть його смерті. Південна Африка, безсумнівно, дозволила б йому привезти власну команду безпеки, але останнім часом він був досить обережним, відвідуючи лише пострадянські країни, які керуються диктаторами. Іншою причиною може бути те, що Путін після подій, пов'язаних з Євгеном Пригожиним, боїться покидати Москву. Те, що виглядало як спроба державного перевороту найманців Групи Вагнера, провалилося наприкінці минулого місяця, але Путін виглядає вразливим, і його відсутність у Південній Африці може спокусити когось іншого спробувати. А може, він просто пізно зрозумів, що Південна Африка, член Міжнародного кримінального суду, зобов'язана виконувати ордери на арешт МКС. Найбільша опозиційна партія Південної Африки, Демократичний альянс, звернулася до Високого суду Гаутенга з проханням наказати уряду заарештувати Путіна, якщо він приїде до Південної Африки, і 21 липня суд зробив саме це. Попереджений про це рішення, 19 липня Рамафоса оголосив, що вони з Путіним домовилися, що російський лідер буде присутній лише по відео. «Ви думаєте, що Путін ніколи не постане перед міжнародним судом? Подумайте про долю Слободана Мілошевича, колишнього президента Сербії та головного рушія геноцидних балканських війн 1990-х років», – нагадує автор. Путіну справді потрібно уникати країн, які належать до МКС і мають внутрішні суди, які забезпечують дотримання верховенства права.

Саміт, арешт, викрадення дітей, МКС

Видання Global New у статті [“Путін відвідає Китай восени, отримав запрошення на саміт G20 в Індії”](#) пише про плани президента Росії відвідати Китай у жовтні. Оголошення про плани поїздки Путіна відбулося через кілька днів після того, як представники Південної Африки заявили, що він погодився пропустити економічний саміт у їхній країні через ордер на арешт, виданий проти нього Міжнародним кримінальним судом.

Китай, Туреччина та Індія не є підписантами Римського статуту, тому Путіну легше подорожувати в ці країни, нагадує видання.

Саміт, мирна угода, зернова угода, переговори

Global New у публікації [“Африканські лідери тиснуть на Путіна, щоб він відновив чорноморську зернову угоду”](#) пише, що хоча африканські лідери і не критикували Росію, їхні виступи на другий день саміту з Путіним послужили яскравим нагадуванням йому про глибину стурбованості африканців наслідками війни, особливо щодо цін на продовольство. Вони знову закликали до відновлення миру в Європі. Путін прохолодно сприйняв план, коли група африканських президентів представила його минулого місяця, відповівши літанією росіян проти України та Заходу. Росія давно заявляє, що відкрита до

переговорів, але вони мають враховувати «нові реалії» на землі, де вона контролює майже п'яту частину території України після 17 місяців війни та заявила, що чотири українські регіони вона вважає своїми. Президент України Володимир Зеленський відкинув ідею припинення вогню зараз, яке залишило б Росії контроль над цією територією та дало б її силам час для перегрупування.

Чехія

Переговори, саміт, окуповані території, МКС, депортація, арешт

Видання Igozhlac у статті [“Путін допускає переговори з Україною, основою яких мають бути пропозиції Африки та Китаю. Вони не вважають перемир'я реалістичним”](#) зазначає, що Путін не виключає переговорів щодо України, за його словами, основою для них мають бути пропозиції Китаю та лідерів африканських країн. Водночас на прес-конференції після зустрічі з представниками африканських держав він зазначив, що буде важко оголосити перемир'я, коли українська армія веде наступ на російські війська.

Українські офіційні особи неодноразово давали зрозуміти, що вони будуть готові вести мирні переговори лише тоді, коли Росія вийде з усіх українських територій, які вона окупувала.

Цього року Міжнародний кримінальний суд (МКС) видав ордер на арешт глави Кремля через депортацію українських дітей. Але, за словами Путіна, інформація про викрадення "роздута" – він повторив, що йдеться про порятунок дітей.

Італія

Репатріація українських дітей, патріарх Кирил

Видання La Repubblica у статті [“Україна, кардинал Філоні: «Кирил може бути наріжним каменем посередництва Ватикану»](#) зазначає, що на відміну від Путіна, Ватикан може деполітизувати гуманітарне питання та забезпечити реальний прогрес у таких питаннях, як репатріація українських дітей із Росії.

США, ГААГА, МКС

У публікації [“США передадуть трибуналу в Гаазі докази військових злочинів Росії”](#) видання La Repubblica йдеться про рішення Джо Байдена і спротив йому Пентагону. Сполучені Штати поділяться доказами військових злочинів Росії з Міжнародним судом у Гаазі: президент Джо Байден вирішив після місяців коливань і опору з боку Пентагону. Військові побоюються, що

такий крок створює прецедент, що може призвести до кримінального переслідування американських військових у майбутньому. Як зазначає New York Times в очікуванні новин, цей крок знаменує важливу зміну в американській політиці. Досі Сполучені Штати намагалися не визнавати цей суд, побоюючись, що будь-який прецедент відкриє двері для переслідування дій, вчинених американськими військами.

Іспанія

Переговори, мирна ініціатива

Ксав'є Колес в статті, опублікованій El Mundo під назвою [«Лідери африканських країн закликають Путіна повернутися до зернової угоди та укласти мир з Україною»](#) зазначає, що африканські лідери тиснули на президента Росії в п'ятницю, щоб він повернувся до угоди про експорт українського зерна. Африканські лідери, які були присутні на саміті Росія-Африка в Санкт-Петербурзі, уникали прямої критики Москви, але їхні виступи на другий день саміту послужили ознакою глибокої стурбованості африканців наслідками війни в країнах, що розвиваються, особливо щодо продовольства. Путін відповів на це відомим аргументом: мовляв, зростання світових цін на продовольство є наслідком помилок у західній політиці. У четвер Росія пообіцяла безкоштовно доставити зерно шести країнам-учасникам саміту.

Угода зараз має мало шансів. Росія давно заявляє, що відкрита до переговорів, але вони повинні рахуватися з «новими реаліями» на місцях, де вона контролює майже п'яту частину території України. Росія хоче видати себе за «великого друга» Африки з кількох причин. «Широкі та глибокі відносини допомагають Росії показати, що вона є силою, і в той же час Москва хоче підірвати присутність Заходу та України у світі», — каже Клич, який співпрацює з Міжнародним центром оборони та безпеки (ICDS). Африка також корисна для «ухилення від санкцій», даючи, наприклад, доступ до «воєнної здобичі» Євгена Пригожина та його найманців Вагнера в Африці. «Ми в основному говоримо про золото та діаманти, які можна приховати через «хаби», які мають більш сприятливе правове середовище, такі як Туреччина та Об'єднані Арабські Емірати, а потім використовувати ці долари для придбання чіпів і компонентів у Китаї чи будь-якому іншому місці».

Японія

Україна, жінки-біженки, відновлення економіки

Газета THE JAPAN TIME у публікації [«Україні потрібні жінки для відновлення економіки»](#) розповідає про те, що Україні потрібно, щоб її жінки-

біженки повернулися додому, і якнайшвидше. Майже півтора року після невдалого вторгнення російського президента Володимира Путіна ціна опору для сусіда Росії була руйнівною. Якщо понад шість мільйонів біженців в Україні не повернуться, частина цієї шкоди буде постійною. Більшість чоловіків віком від 18 до 60 років не мають права залишати країну, що пояснює, чому 68% українських біженців – жінки, а серед дорослих – ще більша гендерна диспропорція. За словами Олександра Ісакова з Bloomberg Economics, якщо не вдасться переконати будь-яку з 2,8 мільйонів жінок працездатного віку повернутися, то це коштуватиме Україні 10% річного довоєнного валового внутрішнього продукту.

Список ЗМІ, за публікаціями яких здійснено моніторинг

Болгарія:

Fakti (<https://fakti.bg>)

Великобританія

The Guardian

(<https://www.theguardian.com/uk>)

The Independent

(<https://www.independent.co.uk>)

Reuters (<https://www.reuters.com>)

Іспанія

El Mundo (<http://www.elmundo.es>)

La Vanguardia

(<https://www.lavanguardia.com>)

Італія

La Repubblica

(<https://www.repubblica.it>)

Канада

CBC (<https://www.cbc.ca>)

Global New (<https://globalnews.ca>)

The Chronicle Herald

(<https://www.thechronicleherald.ca>)

Китай

Женьминь жібао

(<http://russian.people.com.cn>)

Німеччина

Bild (<https://www.bild.de>)

Die Welt (<https://www.welt.de>)

Deutsche Welle

(<https://www.dw.com>)

Frankfurter Allgemeine Zeitung

(<http://www.faz.net/aktuell>)

Литва

Lietuvos rytas

(<https://www.lrytas.lt>)

Польща

Rzeczpospolita (<https://www.rp.pl>)

Wgospodarce.pl

(<https://wgospodarce.pl>)

США

Atlantic Council

(<http://www.atlanticcouncil.org>)

Bloomberg

(<https://www.bloomberg.com>)

CNN (<https://edition.cnn.com>)

The Associated Press

(<https://apnews.com>)

The New York Times

(<https://www.nytimes.com>)

The Wall Street Journal

(<https://www.wsj.com>)

The Washington Post

(<https://www.washingtonpost.com>)

Угорщина:

HVG (<https://hvg.hu>)

Франція

La Croix

(<https://www.la-croix.com>)

Le Monde

(<https://www.lemonde.fr>)

Чехія

Irozhlas (<https://www.irozhlas.cz>)

Японія

THE JAPAN TIME

(<https://www.japantimes.co.jp>)